

JOAN LLONGUERES

CANÇONS I JOCS D'INFANTS

tex i explicacions en català i castellà

OBRES PUBLICADES

Són deu noies per casar
Els soldats vénen de França
Au, anem cap a la fira
El dormilega
A la terra del bon pa
El joc del rei i dels seus fills
Les figures del pessebre
La festa dels reis
Dins el meu cistelló
Els bons marxants
El general bum bum
El camí de cada dia
Les gestes de les nenes
El mocador
Les formiguetes
Quant jo vaig al camp
El que canten els ocells
El burriquet
Ai quin fred que fa
*Jo tinc un branquilló
*El joc de les pedretes
*Cara bonica

Quan jo me'n poso la cotilleta
La cabra i el llop
Salta, salta caballet
El cirerer
Pallasin casa sa filla
Fila, filosa
Les ones de la mar
Cançó de l'aigua
Eren set jolius caçaires
La rotllí rotllí rotllana
Quan anem tots un a un
A la casa on jo m'estic
El joc dels rams
El joc de les bombes
Els conillets
A l'atzar del viure
Les calces del Jan
El joc de l'ombrel·la
*Així fan, fan, fan
*Cada dia al dematí
*A la vora del camí

OBRES PRÓXIMES A PUBLICAR-SE

Ronda de Maig
El joc dels cercols
Els gaudis del dia d'or
Som grans!
Nostra vida és un viatge

Ronda del cavallet blanc i el cavallet [negre]
La cançó de la cadira
Au, donem-nos bé les mans
Sentim el temps
Volem viure entre cançons

* Edició CASA BOILEAU

Les restants editades per UNIÓN MUSICAL ESPANYOLA - CASA WERNER

Demaneu-les a tots els Magatzems de Música

Palau de la Música Catalana

INSTITUT CATALÀ DE RÍTMICA I PLÀSTICA

ANY XXIV DE LA SEVA FUNDACIÓ

Nova Sessió tradicional de Cançons i Jocs d'Infants

sota la direcció del

MTRE. JOAN LLONGUERES

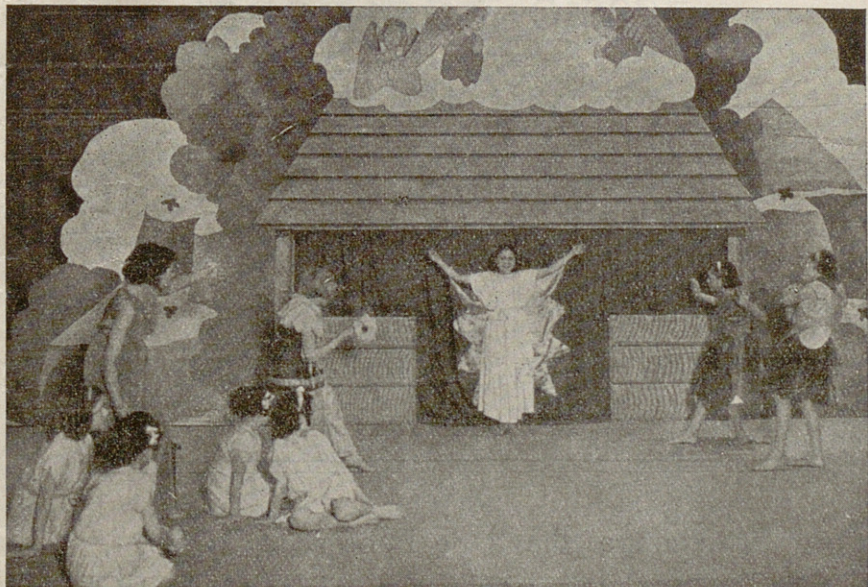
Diumenge, dia 2 de Febrer del 1936
FESTA DE LA PURIFICACIÓ DE LA VERGE
a les cinc de la tarda

L'any vinent celebració de les
NOCES D'ARGENT

de

l'Institut Català de Rítmica i Plàstica

1912 - 1937

Una escena del poemet nadalenc
LA ROSA DE NADAL

EL GIRA-SOL

Jo porto una corona
que no és d'or ni d'argent.
Els raigs hi fan rodona,
del bon sol resplandent.
Davant vostra pobresa
de genolls m'estaré
i tota ma riquesa,
Jesuset, jo us donaré.

LA DALIA

En ma vesta tota ornada,
la nit bruna ha deixat
ses perles de rosada
que jo m'he ben guardat.
Davant vostra pobresa
de genolls m'estaré
i tota ma tendresa,
de bon cor, jo us donaré.

CANSÓ DE LA ROSA DE NADAL

LA ROSA

Tu vols que jo m'apropi,
oh Diví Infantó,
bon Jesús nadó?
Tu vols que jo m'apropi,
pobreta com só?..
Si no pot, el meu cor,
portà aquí cap tresor!
Jo vinc amb el meu plor
i amb la meua dissort!
A Tu vull acostar-me
i a prop teu vull trobar-me.

Jesús, vols que jo't digui,
ara, tendrement
i ben dolçament.
Jesús, vols que jo't digui
tot el meu pensament?
Tu que ets bo sens igual,
prefereixes, com cal,
més que un tresor reial
un cor pur i lleial.
Escolta amb senzillesa,
l'amorosa sorpresa.

Jesús, jo vull donar-te,
pur i sens pecat,
net i perfumat.
Jesús, jo vull donar-te
mon cor i sa bondat.

Es un cor molt petit,
ple d'amor i florit,
que canta dins mon pit:
— Glòria a Déu infinit! —
Jo'l poso en ta mà xica
tan polida i bonica.

CHOR FINAL D'ANGELS I FLORS

Dalt del paradís
hi ha un jardí de benhaurances.
Dalt del paradís
hi ha un jardí tot ple d'encis.

Tot florit,
tot polit,
dalt del paradís!
Jardiner hi fa via
i va, cada dia,
espurgant
i regant
els xics branquillons.

Dalt del paradís
hi ha aquell bell jardí que enyoro!
Dalt del paradís
hi ha el jardí que'm fa feliç.

Tan polit,
tan florit,
dalt del paradís!
Angels d'ales blanques
volen per les branques,
purs i bells,
fent ramells
de les xiques flors.

Jardiner diví
del jardí de flors més belles;
Jardiner diví
vina, vina al teu jardí!

A estimar
i a cuidar
nostre cor mesquil

Fem gentil rodona,
com una corona,
tot lloant
i cantant
a Jesús Infant!

RENÉE DUBOIS

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES

PROGRAMA

I

<i>Així fan, fan, fan...</i>	JOAN LLONGUERES
<i>Quan jo me'n poso la cotilleta</i>	» »
<i>El joc de les pedretes</i>	» »
<i>Els conillets</i>	» »
<i>Au, donem-nos bé les mans</i>	» »
<i>La cançó de la cadira</i>	» »

II

<i>Mamà, mamà!</i>	JAQUES-DALCROZE
<i>La casa de la Rosa</i>	» »
<i>Les petites llevors</i>	CARLO BOLLER
<i>Jan qui plora i Jan qui riu</i> (1. ^a audició)	» »
<i>Sentim el temps</i>	JOAN LLONGUERES
<i>Volem viure entre cançons</i> (estrena)	» »

III

<i>La Rosa de Nadal</i> Poemet nadalenc per a infants, text de Renée Dubois	CARLO BOLLER
--	--------------

Trajos i decorat de BARTOMEU LLONGUERES

Piano: MESTRE JOAN LLONGUERES

LA ROSA DE NADAL

REPARTIMENT;

LA RECITADORA	<i>Valentina Gras</i>
LA TULIPA.....	<i>Teresa Juan</i>
EL GIRA-SOL.....	<i>Maria Ruscalleda</i>
LA DALIA.....	<i>Núria Juan</i>
LA ROSA DE NADAL	<i>Núria Danés</i>
L'ANGEL.....	<i>Núria Llobet</i>
LA MARE DE DÉU.....	<i>Concepció Roch</i>
SANT JOSEP.....	<i>Joan Oller</i>
ANGELS..	<i>Maria Rosa Luandra</i>
	<i>Maria Lluïsa Nicolau</i>
	<i>Carme Domènech</i>
NADALES	<i>Marina Escaiola</i>
	<i>Montserrat Casasses</i>
	<i>Roser Puní</i>
	<i>Maria Barnola</i>

I
En despertar, cantem cada matí,
per a lloar la vida.
L'ocell i el gall també ells ho fan així
que a viure el cant ens crida.
Tota cançó ens ensenya d'estimar
i el dia fa més clar!

II
Quan comencem el quotidià treball
tota cançó és guiatge.
Mentre amb delit tresquem amunt i avall
el cant ens dón' coratge.
Cal treballar amb el cor serè i content
sense ombra de turment.

III
Quan del repòs ve l'hora! o de l'esplai,
ve, amb la cançó, la dansa.
I de cantar i dansar per l'ample espai
el nostre cor no es cansa.
Cantem, dansant i fem lleugers els anys
de penes i d'afanys!

JOAN LLONGUERES

LA ROSA DE NADAL

(POEMET NADALENC PER A INFANTS)

CANÇÓ D'ARRIBADA DE LES
TRES FLORS

A la vostra porta,
Senyor, ja hem arribat.
Bé voldreu obrir-nos!
Venim a oferir-nos!
Anem molt mudades,
netes i endressades.

No trigueu gaire a obrir
que per Vós som aquí!

A la vostra porta
venim amb bon delit!
I a l'Infant amable,
que dorm dins l'estable,
li darem la vida
que és per Ell florida!

No trigueu gaire a obrir
que per Vós som aquí!

ELS PRESENTS DE LES TRES FLORS

LA TULIPA

En mon calzer, les fades
del bon temps, han deixat
les gotes perfumades
que amb el sol han brillat.
Davant vostra pobresa
de genolls m'estaré
i tota ma belles,
bon Jesús, jo us donaré.

Que bé s'hi està, sota teulat,
guaitant pels vidres el ruixat!

VI

Al compàs del temps vivim,
etc.

Quan fa sol i està serè
i és ben clar i ben blau el dia,
el cor canta, de goig i le,
perquè hi torna l'alegria.

Ens agrada el treballar
amb la cara riallera
i ens sabem, tots, estimar
sens cap odi ni quimera.

Que bé, a la escola, que s'hi està
quan fa sol i és el dia clà!

Al compàs del temps vivim,
perquè tots som gent del dia;
quan, variable, el temps canvia
tots nosaltres ja ho sentim.

I plorem o cantem
i contents ens divertim
o enfadats ens aborrim
tot d'una
segons trobem,
segons sentim
que fa bona o mala lluna!

JOAN LLONGUERES

VOLEM VIURE ENTRE CANÇONS

Nosaltres som petits i ens estimem
perquè cantem i el cant dóna alegria.
Per anà al cel llunyà, que tots cerquem,
una cançó fa bona companyia.
Una cançó ens ensenya el bon camí
i del neguit les ombres ens destria.
Una cançó, del cor fa resplendir
la humil bondat com una llum que'ns guia.

I amb la bondat i les cançons
ens fem millors de dia en dia.
I amb la bondat i les cançons
ens evitem moltes raons.

Lairí, lairins; lairí, lairons,
volem viure, volem viure...
Lairí, lairins; lairí, lairons,
volem viure entre cançons.

TEXT DE LES CANÇONS

AIXÍ FAN, FAN, FAN...

Així fan, fan, fan,
els gentils petits titelles.
Així fan, fan, fan
tres volteres i se'n van.

Les mans al costat,
els gentils petits titelles;
les mans al costat,
els titelles han saltat.

Aixecant el dit,
els gentils petits titelles;
aixecant el dit,
tots plegats s'han ajupit.

Tot picant de mans,
els gentils petits titelles;
tot picant de mans,
els titelles es fan grans.

Sobre el prat florit,
els gentils petits titelles;
sobre el prat florit,
un a un s'han adormit.

Així fan, fan, fan,
els gentils petits titelles.
Així fan, fan, fan
tres volteres i se'n van.

JOAN LLONGUERES

QUAN JO ME'N POSO LA COTILLETA

I

Quan jo m'en poso la cotilleta
faig ai, ai, ai!
Ja me la lligo a la cintureta
i em quedo tota encarceradeta.

Ai, ai, ai, ai!
No puc torçar-me
ni doblegar-me;
no puc bufar
ni respirar.

Tant que m'agrada sentir-me lliure
cantà amb veu franca, vinclar-me i riure
per la cotilla
tots jorns, ai filla!
me n'haig d'estar.

Com que vull brincà a tota hora,
la cotilla ha d'anà a fora.
Neta i polida que pugui anà
la cotilleta cap falta'm fa.
Oidà!

II

Quan jo m'en poso les sabatetes
faig oh, oh, oh!
Que són petites, que són estretes!
Ui! em fan veure les estrelletes!
oh, oh, oh, oh!
No puc alçar-me
ni bellugar-me;
no puc dansar
ni caminar.

Tant que m'agrada, tant que ho voldria,
caminà i corre, saltà i fer via
les sabototes,
les dolentotes,
m'en fan estar.

Ben descalça i ben lleugera
faig xip, xap, a la riera.
Per essè airosa i per disfrutà
l'anar calçada cap falta'm fa.
Oidà!

III

Quan jo m'en poso les mitenetes
faig bri, bri, bri!
Les mans se'm tornen estiradetes
i's tornen balves i enrampadetes.
Bri, bri, bri, bri!
no puc fer feina,
ni agafà una eina;
no'm puc rentar
ni pentinar.

Tant que m'agrada brodà i fer coses,
tocà'l piano i fer poms de roses,
per la mitena
que m'encadena
me n'haig d'estar.

Molt me plau l'anar polida
però no'l sé presumida.
Vull les mans lliures per treballà
que la mitena cap falta'm fa.
Oidà!

De seguida anem al mar,
cercant l'aigua i ses carícies,
i trobem en el nedar
tota mena de delícies.

Que bé s'hi està, allà al mar, nedant,
quan la calor ens atueix tant!

III

Al compàs del temps vivim,
etc.

Quant hi ha el cel ennuvolat
i és el món ple de tristesa;
ningú tresca de bon grat;
tots tenim molta pesera.

Si ens posem a fer un treball
tot seguit la son ja arriba
i ens va fent, cada badall,
nostra vida més passiva.

Que bé s'hi està al llit acotxat
quan és el cel ennuvolat!

IV

Al compàs del temps vivim,
etc.

Quan fa un vent d'aquell tan fort
que regolf a la teulada,
tots anem amb el coll tort
i amb la cara enmurriada.

No sabem estar quiets
i fem xiscles i gatzara,
el neguit ens fa distrets
i la escola ens aclapara.

Que bé s'hi està a casa tot sol
quan l'ensa el vent el seu udol!

V

Al compàs del temps vivim,
etc.

Quan la pluja, amb frenesi,
cau seguida i tot ho mulla
i les roses del jardí
el ruixat desfet esfulla,
estem, tots mol enfadats
perquè ens priven d'eixir a fora
i plorem desconsolats
perquè el cel ell també plora.

Però un dia en Jan qui plora
diu:—Prou pena i prou neguit!—
i del cor sap llençar fora
aquell somicar infinit.

—No, no, no, no, no, no, no,
no viuré més afligit!

I llavors, com Jan qui riu,
sap veure el món de goig florit
i té sempre el cor content
i és petit i ardit i és aixerit,
xit!

I riu amb bon delit!

RENÉE DUBOIS

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES

SENTIM EL TEMPS

Al compàs del temps vivim,
perquè tots som gent del dia;
quan, variable, el temps canvia
tots nosaltres ja ho sentim.

I plorem o cantem
i contents ens divertim
o enfadats ens aborrim
tot d'una,
segons trobem,
segons sentim,
que fa bona o mala lluna!

I

Quan fa fred, quan fa aquell fred
que les mans i el nas ens glaça
i es tot blanc el caminet
i no es pot ni fer una passa.

Anem tots a prop del foc
o bé vora de la estufa;
també hi ve el gos, que va a joc
i el gat vell que s'estarrufa.

Que bé s'hi està, amb un bon caliu,
vora del foc, si el fred és viu!

II

Al compàs del temps vivim,
etc.

Quan fa aquella gran calor
que atropella i asfixia
i no et deixa la suor
i tens set tot el sant dia.

IV

Quan jo m'en poso la caputxeta
faig tras, tras, tras;
m'en vaig a missa tota soleta
ben recollida, ben modesteta
tras, tras, tras, tras.
Haig de senyar-me
i agenollar-me;
haig de resar
i meditar.

Com que m'agrada l'enriolar-me
i el mirà enlaire i el bellugar-me,
la caputxeta
me diu:—Filleta,
això no's fa!

Ben humil i penedida
m'agenollo de seguida.
La caputxeta la vull guardà
que per'nà a missa molt bé m'està.
Oidà!

JOAN LLONGUERES

EL JOC DE LES PEDRETES

I

Tinc la pedra a aquesta mà,
la mà dreta, la mà dreta;
tinc la pedra a aquesta mà,
la mà dreta picarà.

Pica, pica, la pedreta;
pica, pica, pica, va!
Pica, pica, la pedreta;
pica i passa a l'altra mà.

Un i un fan dos,
—jo vaig venre, jo vaig veure—
un i un fan dos,
jo vaig veure un gat i un gos.

II

Tinc la pedra, a l'altra mà,
la mà esquerra, la mà esquerra;
tinc la pedra a l'altra mà,
la mà esquerra picarà.

Pica, pica, la pedreta;
pica, pica, pica, va!
Pica, pica, la pedreta;
pica a l'una i l'altra mà!

Un i dos fan tres,
—qui té mandra, qui té mandra—
un i dos fan tres,
qui té mandra no fa res.

III

Una pedra a cada mà,
la mà dreta i la mà esquerra;
una pedra a cada mà,
l'una amb l'altra picarà.

Pica, pica, la pedreta;
pica, pica, pica, va!
Pica, pica, la pedreta;
pica fort que vull ballà!

Un i tres fan quatre,
—els pagesos, els pagesos—
un i tres fan quatre,
els pagesos van a batre.

IV

Aixequem ben bé les mans
mentre fem la ballaruga;
aixequem ben bé les mans
i ballant fem uns bons cants.

Pica, pica, la pedreta;
pica, pica, pica, va!
Pica, pica, la pedreta
que me'n vaig a reposà.

Un i quatre, cinc;
—les pedretes, les pedretes—
un i quatre, cinc;
les pedretes jo les tinc!

JOAN LLONGUERES

ELS CONILLETES

I

Els conillets van i vénen
muntanyeta amunt,
muntanyeta avall,
per l'herbei, per l'herbeta gemada,
Els tenen el seu morret molt fi,
sempre'l belluguen i fan així.

Amb les potetes
arronsadetes,
armen gran xirinola,
i s'arrauleixen,
i s'encongeixen
i fan com una bola.
Conillets, no badeu,
i tresqueu
de puntetes,
les orelles sempre dretes.

II

Els conillets fan sardana
sota l'oliver,
sota l'olivar,
a l'ombreta de les oliveres
Salten i ballen tot remugant;
salten i ballen tot tremolant;
perquè els caçaires
escudrinaires

AU, DONEM-NOS BÉ LES MANS!

I

Ens donem la mà
quan volem pujar la escala.
Si la mà ens donem
molt millor la pujarem.
Ens donem la mà
quan volem baixar la escala.
Si la mà ens donem
no és tan fàcil que caiguem.

Au, donem-nos bé les mans
que això és cosa santa i bona!
Au, donem-nos bé les mans
que en el món tots som germans!

II

Ens donem la mà
per a fer la passejada.
Si la mà ens donem
no és tan fàcil que'ns perdem.

el bosc no els deixen lliure,
i de la fura
la dent segura
ni al cau no els deixa viure.

Conillets, no badeu,
i tresqueu
de puntetes,
les orelles sempre dretes.

III

Els conillets, de renglera,
van a donà un vol,
van a prendre el sol
al matí pel bosquet de la serra.
Amb la conilla, que va al davant,
tots, fent un rotllo, es van acoblant,
i ella, avisada
i escarmentada,
els adverteix i els guia:
— Cal viure alerta!
La gent desperta!
Ben amatents tot dia! —
Conillets, no badeu,
i tresqueu
de puntetes,
les orelles sempre dretes.

JOAN LLONGUERES

JAN QUI PLORA I JAN QUI RIU

Mira, mira, en Jan qui plora
ple d'engúnia i de neguit!
Està descontent tota hora
i rondina dia i nit.

Hi, hi, hi, hi, hi, hi, hi, hi,
hi, hi, hi, hi, hi, hi, hi, hi!

Mira, mira en Jan qui riui!
Sab veure el món de goig florit
i té sempre el cor content
i és petit i ardit i és aixerit,
xit!

I riu amb bon delit!

I

Quan calçat nou els hi han portat...
— U! em fan mal! —
diu Jan qui plora.
Pro Jan qui riu,
lluïnt els peus
tan ben calçats, ix al defora.

II

Quan ve el moment d'anar al llit...
— Tan aviat?.. —
diu Jan qui plora.
Pro Jan qui riu,
diu: — Bona nit! —
i al llit content se'n va, que és l'hora.

III

Quan és el deure molt costós...
— Jo no puc pas! —
diu Jan qui plora.
Pro Jan qui riu,
tot coratjós,
fent son treball, diu: — Pit i fora! —

IV

Quan dins de casa cal restar...
— Que és aburrit! —
diu Jan qui plora.
Pro Jan qui riu,
sens protestar,
s'ho pren molt bé i fins s'enriola.

LA CASA DE LA ROSA

En mig del pradell
amorosa reposa,
talment un joiell,
la casa de la Rosa.
A l'horta hi ha fruits d'or
i flors a les finestres,
senzilles i silvestres,
amb son perfum molt fort.

Els tendres anyells
van al seu pasturatge
i els bous i els vedells
son a dins de l'estable.

S'ajouen, cap el tard,
les xiques gallinetes
i venen les mixetes
i ens diuen:—Déu vos guard!—

I vespre i matí,
la gentil masovera
treballa a desdí,
regant les flors, lleugera,
i va esgranant el gra,
i corre a la fonteta,
i cull una roseta
de maig amb cada mà.

E. JAKES-DALCROZE
Trad. cat. de JOAN LLONGUERES

LES PETITES LLEVORS

I

Jo he plantat al meu jardí
—Cu-cut!—
unes xiques llevoretetes.
—Fins al maig que ha de venir
restaran adormides!—
—Salut!—

Oh llevors bones minyones
que doneu la vostra vida
per l'esclat d'una florida!
Oh llevors bones minyones!

II

Quan l'hivern se n'és anat
—Cu-cut!—
rondinant amb sa barbassa,
les llevors s'han despertat
per a veure si el temps passa.
—Salut!—
Oh llevors bones minyones.
etc.

III

Les hauriem de regar
—Cu-cut!—
amb les nostres regadores.

Les llevors han de trobar
aigües reviscoladores.
—Salut!—
Oh llevors bones minyones.
etc.

IV

Heus ací el Sol tot brillant
—Cu-cut!—
Vers vosaltres ja s'atansa
i a dansà us va convidant.
—Au, depressa, entreu en dansa!—
—Salut!—
Oh llevors bones minyones.
etc.

V

Tinc el meu petit tardí,
—Cu-cut!—
ple de flors acolorides.
De la terra un bell matí
tot de sobte són eixides.
—Salut!—
Oh llevors bones minyones
que doneu la vostra vida
per l'esclat d'una florida!
Oh llevors bones minyones!

RENÉE DUBOIS
Trad. cat. de JOAN LLONGUERES

IV

Ens donem la mà
per anar a ballar sardanes.
Si la mà ens donem
catalans dels bons serem.
Ens donem la mà
quan dansem la farandola.
Si la mà ens donem
més alegres dansarem.

—
Au, donem-nos bé les mans,
etc.

V

Ens donem la mà
quan volem bé salutar-nos.
Si la mà ens donem
educats i fins serem.
Ens donem la mà,
ara, per acomiadar-nos.
Si la mà ens donem
és senyal que'ns estimem.

—
Au, donem-nos bé les mans
que això és cosa santa i bona!
au, donem-nos bé les mans
que en el món tots som germans!

JOAN LLONGUERES

LA CANCÓ DE LA CADIRA

I

Vull cantà una cançó nova,
—volta i gira, volta i gira—
vull cantà una cançó nova,
la cançó de la cadira.

Oh cadira, cadireta,
que'm serveixes tant i tant!
Quan em canso una miqueta
que estic bé tot reposant!

Ai, cadiram, cadiram, cadireta!
Ai, cadiram, cadiram, cadiró!
Ai, cadiram, cadiram, cadireta!
Què direm? Què diran? Què dic ara jo?..

II

Si abastà vull una cosa,
—volta i gira, volta i gira—
Si abastà vull una cosa
pujo dalt d'una cadira.

Oh cadira, cadireta,
cadirona, no tens preu!
Enfilant-m'hi una miqueta,
té; ja arribo a tot arreu!

Ai, cadiram, cadiram, cadireta!
etc.

III

Si vull fer feina ben feta,
—volta i gira, volta i gira—
Si vull fer feina ben feta
jo m'assento a la cadira.

Oh, cadira feta a mida,
quan estic ben assentat
faig la feina més pulida
perquè em trobo sossegat.

Ai, cadiram, cadiram, cadireta!
etc.

IV

Quan jo prego, ans d'acotxar-me,
—volta i gira, volta i gira—
quan jo prego, ans d'acotxar-me,
m'agenollo a la cadira.

Oh, cadira, cadirona
del costat del llitet meu;
ets tan xica i tan bufona
que el cel trobo damunt teu.

Ai, cadiram, cadiram, cadireta!
etc.

V

Si vull fer un carret que corri,
—volta i gira, volta i gira—
Si vull fer un carret que corri
poso a terra una cadira.

Oh, cadira que, tan fina,
com un tren vas rellicant!
La mareta prou rondina,
però a mi m'agrada tant!..

Ai, cadiram, cadiram, cadireta!
etc.

VI

Quan cantem la cançó aquesta,
—si bé ho mires, si bé ho mires—
quan cantem la cançó aquesta
hi podrem llogar cadires.

I ara aquí, si tothom calla,
i, fent rotllo, està assentat
tot contant una rondalla
la cançó s'haurà acabat.

Ai, cadiram, cadiram, cadireta!
Ai, cadiram, cadiram, cadiró!
Ai, cadiram, cadiram, cadireta!
Què direm? Què diran? Què dic ara jo?..

JOAN LLONGUERES

MAMÀ! MAMÀ!...

TOTS ELS INFANTS. — Mamà! Mamà!

UN INFANT. — Ai mamà, en fa mal el dit!
ai! ai!

UN ALTRE. — Ai, jo tinc mal de caixa!
ai! ai!

UN ALTRE. — Jo tinc ganes d'anà al llit!

UN ALTRE. — Ai, a mi tot em fa mal!

TOTS ELS INFANTS. — Ai! ai! ai! ai!
Ai! ai! ai! ai!

LA MAMÀ. — Ai!

El meu cor mai no descansa!
Quans mals de cap! Ai, quin bregar!
Filletts meus, no més la dansa
tot això pot arreglar!

TOTS. — La, la, là, etc.

TOTS ELS INFANTS. — Mamà! mamà!

UN INFANT. — El gatet m'ha esgarrapat!
ai! ai!

UN ALTRE. — Jo he trencat un plat dels bons!
ai! ai!

UN ALTRE. — En Perot m'ha pessigat!

UN ALTRE. — Perquè em pren tots els bombons!

TOTS ELS INFANTS. — Ai! ai! ai! ai!
Ai! ai! ai! ai!

LA MAMÀ. — Ai!

El meu cor mai no descansa!
Quans mals de cap! Ai, quin bregar!
Filletts meus, no més la dansa
tot això pot arreglar!

TOTS. — La, la, là, etc.

TOTS ELS INFANTS. — Mamà mamà!

UN INFANT. — En Joan em vol pegar!
ai! ai!

UN ALTRE. — Jo a l'esquena tinc picor!
ai! ai!

UN ALTRE. — Jo tinc gana i vull menjar!

UN ALTRE. — Jo tinc fred i jo tinc por!

TOTS ELS INFANTS. — Ai! ai! ai! ai!
Ai! ai! ai! ai!

LA MAMÀ. — Ai!

El meu cor mai no descansa!
Quans mals de cap! Ai, quin bregar!
Filletts meus, no més la dansa
tot això pot arreglar!

TOTS. — La, la, là, etc.

E. JAQUES-DALCROZE

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES

JOAN LLONGUERES

CANÇONS I JOCS D'INFANTS

tex i explicacions en català i castellà

OBRES PUBLICADES

Són deu noies per casar
Els soldats vénen de França
Au, anem cap a la fira
El dormilega
A la terra del bon pa
El joc del rei i dels seus fills
Les figures del pessebre
La festa dels reis
Dins el meu cistelló
Els bons marxants
El general bum bum
El camí de cada dia
Les gestes de les nenes
El mocador
Les formiguetes
Quant jo vaig al camp
El que canten els ocells
El burriquet
Ai quin fred que fa
*Jo tinc un branquilló
*El joc de les pedretes
*Cara bonica

Quan jo me'n poso la cotilleta
La cabra i el llop
Salta, salta caballet
El cirerer
Pallasin casa sa filla
Fila, filosa
Les ones de la mar
Cançó de l'aigua
Eren set jolius caçaires
La rotllí rotllí rotllana
Quan anem tots un a un
A la casa on jo m'estic
El joc dels rams
El joc de les bombes
Els conillets
A l'atzar del viure
Les calces del Jan
El joc de l'ombrel·la
*Així fan, fan, fan
*Cada dia al dematí
*A la vora del camí

OBRES PRÓXIMES A PUBLICAR-SE

Ronda de Maig
El joc dels cercols
Els gaudis del dia d'or
Som grans!
Nostra vida és un viatge

Ronda del cavallet blanc i el cavallet [negre]
La cançó de la cadira
Au, donem-nos bé les mans
Sentim el temps
Volem viure entre cançons

* Edició CASA BOILEAU

Les restants editades per UNIÓN MUSICAL ESPANYOLA - CASA WERNER

Demaneu-les a tots els Magatzems de Música

Palau de la Música Catalana

INSTITUT CATALÀ DE RÍTMICA I PLÀSTICA

ANY XXIV DE LA SEVA FUNDACIÓ

Nova Sessió tradicional de Cançons i Jocs d'Infants

sota la direcció del

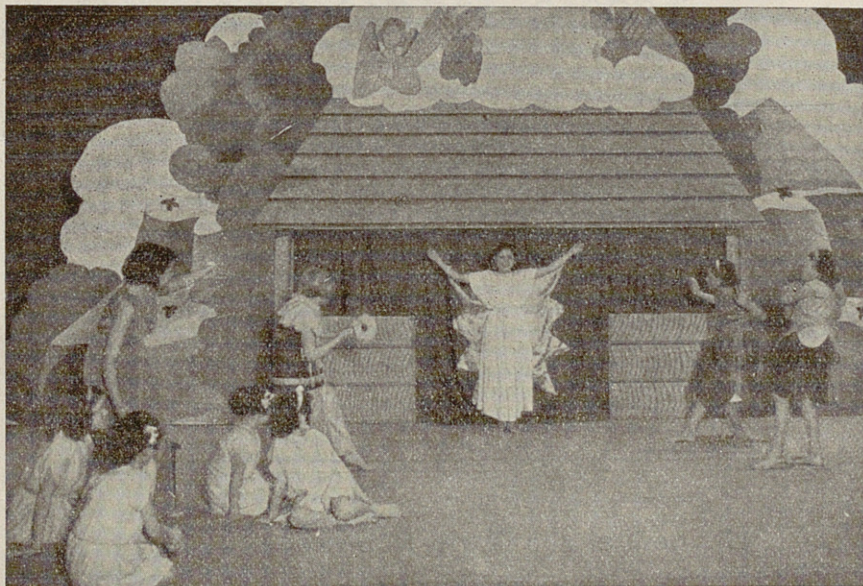
MTRE. JOAN LLONGUERES

Diumenge, dia 2 de Febrer del 1936
FESTA DE LA PURIFICACIÓ DE LA VERGE
a les cinc de la tarda

L'any vinent celebració de les
NOCES D'ARGENT

de

1r Institut Català de Rítmica i Plàstica
1912 - 1937

Una escena del poemet nadalenc
LA ROSA DE NADAL

EL GIRA-SOL

Jo porto una corona
que no és d'or ni d'argent.
Els raigs hi fan rodona,
del bon sol resplendent.
Davant vostra pobresa
de genolls m'estaré
i tota ma riquesa,
Jesuset, jo us donaré.

LA DALIA

En ma vesta tota ornada,
la nit bruna ha deixat
ses perles de rosada
que jo m'he ben guardat.
Davant vostra pobresa
de genolls m'estaré
i tota ma tendresa,
de bon cor, jo us donaré.

CANSÓ DE LA ROSA DE NADAL

LA ROSA

Tu vols que jo m'apropi,
oh Diví Infantó,
bon Jesús nadó?
Tu vols que jo m'apropi,
pobreta com só?..
Si no pot, el meu cor,
portà aquí cap tresor!
Jo vinc amb el meu plor
i amb la meua dissort!
A Tu vull acostar-me
i a prop teu vull trobar-me.

Jesús, vols que jo't digui,
ara, tendrement
i ben dolçament.
Jesús, vols que jo't digui
tot el meu pensament?
Tu que ets bo sens igual,
prefereixes, com cal,
més que un tresor reial
un cor pur i lleial.
Escolta amb senzillesa,
l'amorosa sorpresa.

Jesús, jo vull donar-te,
pur i sens pecat,
net i perfumat.
Jesús, jo vull donar-te
mon cor i sa bondat.

Es un cor molt petit,
ple d'amor i florit,
que canta dins mon pit:
— Glòria a Déu infinit! —
Jo'l poso en ta mà xica
tan polida i bonica.

CHOR FINAL D'ANGELS
I FLORS

Dalt del paradís
hi ha un jardí de benhaurances.
Dalt del paradís
hi ha un jardí tot ple d'encis.

Tot florit,
tot polit,
dalt del paradís!
Jardiner hi fa via
i va, cada dia,
espurgant
i regant
els xics branquillons.

Dalt del paradís
hi ha aquell bell jardí que enyoro!
Dalt del paradís
hi ha el jardí que'm fa feliç.

Tan polit,
tan florit
dalt del paradís!
Angels d'ales blanques
volen per les branques,
purs i bells,
fent ramells
de les xiques flors.

Jardiner diví
del jardí de flors més belles;
Jardiner diví
vina, vina al teu jardí!

A estimar
i a cuidar
nostre cor mesquí!

Fem gentil rodona,
com una corona,
tot lloant
i cantant
a Jesús Infant!

RENÉE DUBOIS

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES

PROGRAMA

I

<i>Així fan, fan, fan...</i>	JOAN LLONGUERES
<i>Quan jo me'n poso la cotilleta</i>	» »
<i>El joc de les pedretes</i>	» »
<i>Els conillets</i>	» »
<i>Au, donem-nos bé les mans</i>	» »
<i>La cançó de la cadira</i>	» »

II

<i>Mamà, mamà!</i>	JAQUES-DALCROZE
<i>La casa de la Rosa</i>	» »
<i>Les petites llevors</i>	CARLO BOLLER
<i>Jan qui plora i Jan qui riu</i> (1. ^a audició)	» »
<i>Sentim el temps</i>	JOAN LLONGUERES
<i>Volem viure entre cançons</i> (estrena)	» »

III

<i>La Rosa de Nadal</i> Poemet nadalenc per a infants, text de Renée Dubois	CARLO BOLLER
--	--------------

Trajos i decorat de BARTOMEU LLONGUERES

Piano: MESTRE JOAN LLONGUERES

LA ROSA DE NADAL

REPARTIMENT;

LA RECITADORA	<i>Valentina Gras</i>
LA TULIPA.....	<i>Teresa Juan</i>
EL GIRA-SOL.....	<i>Maria Ruscalleda</i>
LA DALIA.....	<i>Núria Juan</i>
LA ROSA DE NADAL	<i>Núria Danés</i>
L'ANGEL.....	<i>Núria Llobet</i>
LA MARE DE DÉU.....	<i>Concepció Roch</i>
SANT JOSEP.....	<i>Joan Oller</i>
ANGELS..	<i>Maria Rosa Luandra</i>
	<i>Maria Lluïsa Nicolau</i>
	<i>Carme Domènech</i>
	<i>Marina Escaiola</i>
NADALES	<i>Montserrat Casasses</i>
	<i>Roser Puní</i>
	<i>Maria Barnola</i>

I
En despertar, cantem cada matí,
per a lloar la vida.
L'ocell i el gall també ells ho fan així
que a viure el cant ens crida.
Tota cançó ens ensenya d'estimar
i el dia fa més clar!

II
Quan comencem el quotidià treball
tota cançó és guiatge.
Mentre amb delit tresquem amunt i avall
el cant ens don' coratge.
Cal treballar amb el cor serè i content
sense ombra de turment.

III
Quan del repòs ve l'hora! o de l'esplai,
ve, amb la cançó, la dansa.
I de cantar i dansar per l'ample espai
el nostre cor no es cansa.
Cantem, dansant i fem lleugers els anys
de penes i d'afanys!

JOAN LLONGUERES

LA ROSA DE NADAL

(POEMET NADALENC PER A INFANTS)

CANÇÓ D'ARRIBADA DE LES TRES FLORS

A la vostra porta,
Senyor, ja hem arribat.
Bé voldreu obrir-nos!
Venim a oferir-nos!
Anem molt mudades,
netes i endressades.

No trigueu gaire a obrir
que per Vós som aquí!

A la vostra porta
venim amb bon delit!
I a l'Infant amable,
que dorm dins l'estable,
hi darem la vida
que és per Ell florida!

No trigueu gaire a obrir
que per Vós som aquí!

ELS PRESENTS DE LES TRES FLORS

LA TULIPA

En mon calzer, les fades
del bon temps, han deixat
les gotes perfumades
que amb el sol han brillat.
Davant vostra pobresa
de genolls m'estaré
i tota ma belles,
bon Jesús, jo us donaré.

Que bé s'hi està, sota teulat,
guaitant pels vidres el ruixat!

VI

Al compàs del temps vivim,
etc.

Quan fa sol i està serè
i és ben clar i ben blau el dia,
el cor canta, de goig i le,
perquè hi torna l'alegria.

Ens agrada el treballar
amb la cara riallera
i ens sabem, tots, estimar
sens cap odi ni quimera.

Que bé, a la escola, que s'hi està
quan fa sol i és el dia clà!

Al compàs del temps vivim,
perquè tots som gent del dia;
quan, variable, el temps canvia
tots nosaltres ja ho sentim.

I plorem o cantem
i contents ens divertim
o enfadats ens aborrim
tot d'una
segons trobem,
segons sentim
que fa bona o mala lluna!

JOAN LLONGUERES

VOLEM VIURE ENTRE CANÇONS

Nosaltres som petits i ens estimem
perquè cantem i el cant dóna alegria.
Per anà al cel llunyà, que tots cerquem,
una cançó fa bona companyia.
Una cançó ens ensenya el bon camí
i del neguit les ombres ens destria.
Una cançó, del cor fa resplendir
la humil bondat com una llum que'ns guia.

I amb la bondat i les cançons
ens fem millors de dia en dia.
I amb la bondat i les cançons
ens evitem moltes raons.

Lairí, lairins; lairí, lairons,
volem viure, volem viure...
Lairí, lairins; lairí, lairons,
volem viure entre cançons.

TEXT DE LES CANÇONS

AIXÍ FAN, FAN, FAN...

Així fan, fan, fan,
els gentils petits titelles.
Així fan, fan, fan
tres volteres i se'n van.

Les mans al costat,
els gentils petits titelles;
les mans al costat,
els titelles han saltat.

Aixecant el dit,
els gentils petits titelles;
aixecant el dit,
tots plegats s'han ajupit.

Tot picant de mans,
els gentils petits titelles;
tot picant de mans,
els titelles es fan grans.

Sobre el prat florit,
els gentils petits titelles;
sobre el prat florit,
un a un s'han adormit.

Així fan, fan, fan,
els gentils petits titelles.
Així fan, fan, fan
tres voltetes i se'n van.

JOAN LLONGUERES

QUAN JO ME'N POSO LA COTILLETA

I

Quan jo m'en poso la cotilleta
faig ai, ai, ai!
Ja me la lligo a la cintureta
i em quedo tota encarceradeta.

Ai, ai, ai, ai!
No puc torçar-me
ni doblegar-me;
no puc bufar
ni respirar.

Tant que m'agrada sentir-me lliure
cantà amb veu franca, vinclar-me i riure
per la cotilla
tots jorns, ai filla!
me n'haig d'estar.

Com que vull brincà a tota hora,
la cotilla ha d'anà a fora.
Neta i polida que pugui anà
la cotilleta cap falta'm fa.

Oidà!

II

Quan jo m'en poso les sabatetes
faig oh, oh, oh!
Que són petites, que són estretes!
Ui! em fan veure les estrelletes!

oh, oh, oh, oh!
No puc alçar-me
ni bellugar-me;
no puc dansar
ni caminar.

Tant que m'agrada, tant que ho voldria,
caminà i corre, saltà i fer via
les sabatotes,
les dolentotes,
m'en fan estar.

Ben descalça i ben lleugera
faig xip, xap, a la riera.
Per essè aïrosa i per disfrutà
l'anar calçada cap falta'm fa.
Oidà!

III

Quan jo m'en poso les mitenetes
faig bri, bri, bri!
Les mans se'm tornen estiradetes
i's tornen balves i enrampadetes.

Bri, bri, bri, bri!
no puc fer feina,
ni agafà una eina;
no'm puc rentar
ni pentinar.

Tant que m'agrada brodà i fer coses,
tocà'l piano i fer poms de roses,
per la mitena
que m'encadena
me n'haig d'estar.

Molt me plau l'anar polida
però no'l sé presumida.
Vull les mans lliures per treballà
que la mitena cap falta'm fa.
Oidà!

De seguida anem al mar,
cercant l'aigua i ses caricies,
i trobem en el nedar
tota mena de delícies.

Que bé s'hi està, allà al mar, nedant,
quan la calor ens atueix tant!

III

Al compàs del temps vivim,
etc.

Quant hi ha el cel ennuvolat
i és el món ple de tristesa;
ningú tresca de bon grat;
tots tenim molta peresa.

Si ens posem a fer un treball
tot seguit la son ja arriba
i ens va fent, cada badall,
nostra vida més passiva.

Que bé s'hi està al llit acotxat
quan és el cel ennuvolat!

IV

Al compàs del temps vivim,
etc.

Quan fa un vent d'aquell tan fort
que regolfa a la teulada,
tots anem amb el coll tort
i amb la cara enmurriada.

No sabem estar quietes
i fem xiscles i gatzara,
el neguit ens fa distrets
i la escola ens aclapara.

Que bé s'hi està a casa tot sol
quan llença el vent el seu udol!

V

Al compàs del temps vivim,
etc.

Quan la pluja, amb frenesí,
cau seguida i tot ho mulla
i les roses del jardí
el ruixat desfet esfulla,
estem, tots mol enfadats
perquè ens priven d'eixir a fora
i plorem desconsolats
perquè el cel ell també plora.

Però un dia en Jan qui plora
diu:—Prou pena i prou neguit!—
i del cor sap llençar fora
aquell somicar infinit.

—No, no, no, no, no, no, no, no,
no viuré més afligit!

I llavors, com Jan qui riu,
sap veure el món de goig florit
i té sempre el cor content
i és petit i ardit i és aixerit,
xit!

I riu amb bon delit!

RENÉE DUBOIS

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES

SENTIM EL TEMPS

Al compàs del temps vivim,
perquè tots som gent del dia;
quan, variable, el temps canvia
tots nosaltres ja ho sentim.

I plorem o cantem
i contents ens divertim
o enfadats ens aborrim
tot d'una,
segons trobem,
segons sentim,
que fa bona o mala lluna!

I

Quan fa fred, quan fa aquell fred
que les mans i el nas ens glaça
i es tot blanc el caminet
i no es pot ni fer una passa.

Anem tots a prop del foc
o bé vora de la estufa;
també hi ve el gos, que va a jòc
i el gat vell que s'estarrufa.

Que bé s'hi està, amb un bon caliu,
vora del foc, si el fred és viu!

II

Al compàs del temps vivim,
etc.

Quan fa aquella gran calor
que atropella i asfixia
i no et deixa la suor
i tens set tot el sant dia.

IV

Quan jo m'en poso la caputxeta
faig tras, tras, tras;
m'en vaig a missa tota soleta
ben recollida, ben modesteta
tras, tras, tras, tras.
Haig de senyar-me
i agenollar-me;
haig de resar
i meditar.

Com que m'agrada l'enriolar-me
i el mirà enlaire i el bellugar-me,
la caputxeta
me diu:—Filleta,
això no's fa!

Ben humil i penedida
m'agenollo de seguida.
La caputxeta la vull guardà
que per'nà a missa molt bé m'està.
Oidà!

JOAN LLONGUERES

EL JOC DE LES PEDRETES

I

Tinc la pedra a aquesta mà,
la mà dreta, la mà dreta;
tinc la pedra a aquesta mà,
la mà dreta picarà.

Pica, pica, la pedreta;
pica, pica, pica, va!
Pica, pica, la pedreta;
pica i passa a l'altra mà.

Un i un fan dos,
—jo vaig venre, jo vaig veure—
un i un fan dos,
jo vaig veure un gat i un gos.

II

Tinc la pedra, a l'altra mà,
la mà esquerra, la mà esquerra;
tinc la pedra a l'altra mà,
la mà esquerra picarà.

Pica, pica, la pedreta;
pica, pica, pica, va!
Pica, pica, la pedreta;
pica a l'una i l'altra mà!

Un i dos fan tres,
—qui té mandra, qui té mandra—
un i dos fan tres,
qui té mandra no fa res.

III

Una pedra a cada mà,
la mà dreta i la mà esquerra;
una pedra a cada mà,
l'una amb l'altra picarà.

Pica, pica, la pedreta;
pica, pica, pica, va!
Pica, pica, la pedreta;
pica fort que vull ballà!

Un i tres fan quatre,
—els pagesos, els pagesos—
un i tres fan quatre,
els pagesos van a batre.

IV

Aixequem ben bé les mans
mentre fem la ballaruga;
aixequem ben bé les mans
i ballant fem uns bons cants.

Pica, pica, la pedreta;
pica, pica, pica, va!
Pica, pica, la pedreta
que me'n vaig a reposà.

Un i quatre, cinc;
—les pedretes, les pedretes—
un i quatre, cinc;
les pedretes jo les tinc!

JOAN LLONGUERES

ELS CONILLETES

I

Els conillets van i vénen
muntanyeta amunt,
muntanyeta avall,
per l'herbei, per l'herbeta gemada,
Els tenen el seu morret molt fi,
sempre'l belluguen i fan així.

Amb les potetes
arronsadetes,
armen gran xirinola,
i s'arrauleixen,
i s'encongeixen
i fan com una bola.
Conillets, no badeu,
i tresqueu
de puntetes,
les orelles sempre dretes.

II

Els conillets fan sardana
sota l'oliver,
sota l'olivar,
a l'ombreta de les oliveres
Salten i ballen tot remugant;
salten i ballen tot tremolant;
perquè els caçaires
escudrinyaires

el bosc no els deixen lliure,
i de la fura
la dent segura
ni al cau no els deixa viure.

Conillets, no badeu,
i tresqueu
de puntetes,
les orelles sempre dretes.

III

Els conillets, de renglera,
van a donà un vol,
van a prendre el sol
al matí pel bosquet de la serra.
Amb la conilla, que va al davant,
tots, fent un rotllo, es van acoblant,
i ella, avisada
i escarmentada,
els adverteix i els guia:
—Cal viure alerta!
La gent desperta!
Ben amatents tot dia!—
Conillets, no badeu,
i tresqueu
de puntetes,
les orelles sempre dretes.

JOAN LLONGUERES

AU, DONEM-NOS BÉ LES MANS!

I

Ens donem la mà
quan volem pujar la escala.
Si la mà ens donem
molt millor la pujarem.
Ens donem la mà
quan volem baixar la escala.
Si la mà ens donem
no és tan fàcil que caiguem.

Au, donem-nos bé les mans
que això és cosa santa i bona!
Au, donem-nos bé les mans
que en el món tots som germans!

II

Ens donem la mà
per a fer la passejada.
Si la mà ens donem
no és tan fàcil que'ns perdem.

Ens donem la mà
quan passem per la riera.
Si la mà ens donem
així a l'aigua no caurem.

Au, donem-nos bé les mans
etc.

III

Ens donem la mà,
quan caiem, per aixecar-nos.
Si la mà ens donem
més depressa ens aixequem.
Ens donem la mà
per a fer la giravolta.
Si la mà ens donem
molt millor giravolttem.

Au, donem-nos bé les mans,
etc.

JAN QUI PLORA I JAN QUI RIU

Mira, mira, en Jan qui plora
ple d'engúnia i de neguit!
Està descontent tota hora
i rondina dia i nit.

Hi, hi, hi, hi, hi, hi, hi, hi,
hi, hi, hi, hi, hi, hi, hi, hi!

Mira, mira en Jan qui riu!
Sab veure el món de goig florit
i té sempre el cor content
i és petit i ardit i és aixirit,
xit!
I riu amb bon delit!

I

Quan calçat nou els hi han portat...
—Ui! em fan mal!—
diu Jan qui plora.
Pro Jan qui riu,
lluïnt els peus
tan ben calçats, ix al defora.

II

Quan ve el moment d'anar al llit...
—Tan aviat?—
diu Jan qui plora.
Pro Jan qui riu,
diu:—Bona nit!—
i al llit content se'n va, que és l'hora.

III

Quan és el deure molt costós...
—Jo no puc pas!—
diu Jan qui plora.
Pro Jan qui riu,
tot coratjós,
fent son treball, diu:—Pit i fora!—

IV

Quan dins de casa cal restar...
—Que és aburrit!—
diu Jan qui plora.
Pro Jan qui riu,
sens protestar,
s'ho pren molt bé i fins s'enriola.

LA CASA DE LA ROSA

En mig del pradell
amorosa reposa,
talment un joiell,
la casa de la Rosa.
A l'horta hi ha fruits d'or
i flors a les finestres,
senzilles i silvestres,
amb son perfum molt fort.

Els tendres anyells
van al seu pasturatge
i els bous i els vedells
son a dins de l'estable.

S'ajouen, cap el tard,
les xiques gallinetes
i venen les mixetes
i ens diuen:—Déu vos guard!—

I vespre i matí,
la gentil masovera
treballa a desdí,
regant les flors, lleugera,
i va esgranant el gra,
i corre a la fonteta,
i cull una roseta
de maig amb cada mà.

E. JAKUES-DALCROZE
Trad. cat. de JOAN LLONGUERES

LES PETITES LLEVORS

I

Jo he plantat al meu jardí
—Cu-cut!—
unes xiques llevores.
—Fins al maig que ha de venir
restaran adormides!—
—Salut!—

Oh llevors bones minyones
que doneu la vostra vida
per l'esclat d'una florida!
Oh llevors bones minyones!

II

Quan l'hivern se n'és anat
—Cu-cut!—
rondinant amb sa barbassa,
les llevors s'han despertat
per a veure si el temps passa.
—Salut!—

Oh llevors bones minyones.
etc.

III

Les hauriem de regar
—Cu-cut!—
amb les nostres regadores.

Les llevors han de trobar
aigües reviscoladores.
—Salut!—
Oh llevors bones minyones.
etc.

IV

Heus ací el Sol tot brillant
—Cu-cut!—
Vers vosaltres ja s'atansa
i a dansà us va convidant.
—Au, depressa, entreu en dansa!—
—Salut!—

Oh llevors bones minyones.
etc.

V

Tinc el meu petit tardí,
—Cu-cut!—
ple de flors acolorides.
De la terra un bell matí
tot de sobte són eixides.
—Salut!—
Oh llevors bones minyones
que doneu la vostra vida
per l'esclat d'una florida!
Oh llevors bones minyones!

RENÉE DUBOIS
Trad. cat. de JOAN LLONGUERES

IV

Ens donem la mà
per anar a ballar sardanes.
Si la mà ens donem
catalans dels bons serem.
Ens donem la mà
quan dansem la farandola.
Si la mà ens donem
més alegres dansarem.

—
Au, donem-nos bé les mans,
etc.

V

Ens donem la mà
quan volem bé saludar-nos.
Si la mà ens donem
educats i fins serem.
Ens donem la mà,
ara, per acomiadar-nos.
Si la mà ens donem
és senyal que'ns estimem.

—
Au, donem-nos bé les mans
que això és cosa santa i bona!
au, donem-nos bé les mans
que en el món tots som germans!

JOAN LLONGUERES

LA CANÇÓ DE LA CADIRA

I

Vull cantà una cançó nova,
—volta i gira, volta i gira—
vull cantà una cançó nova,
la cançó de la cadira.

Oh cadira, cadireta,
que'm serveixes tant i tant!
Quan em canso una miqueta
que estic bé tot reposant!

Ai, cadiram, cadiram, cadireta!
Ai, cadiram, cadiram, cadiró!
Ai, cadiram, cadiram, cadireta!
Què direm? Què diran? Què dic ara jo?..

II

Si abastà vull una cosa,
—volta i gira, volta i gira—
Si abastà vull una cosa
pujo dalt d'una cadira.

Oh cadira, cadireta,
cadirona, no tens preu!
Enfilant-m'hi una miqueta,
té; ja arribo a tot arreu!

Ai, cadiram, cadiram, cadireta!
etc.

III

Si vull fer feina ben feta,
—volta i gira, volta i gira—
Si vull fer feina ben feta
jo m'assento a la cadira.

Oh, cadira feta a mida,
quan estic ben assentat
faig la feina més pulida
perquè em trobo sossegat.

Ai, cadiram, cadiram, cadireta!
etc.

IV

Quan jo prego, ans d'acotxar-me,
—volta i gira, volta i gira—
quan jo prego, ans d'acotxar-me,
m'agenollo a la cadira.

Oh, cadira, cadirona
del costat del llitet meu;
ets tan xica i tan bufona
que el cel trobo damunt teu.

Ai, cadiram, cadiram, cadireta!
etc.

V

Si vull fer un carret que corri,
—volta i gira, volta i gira—
Si vull fer un carret que corri
poso a terra una cadira.

Oh, cadira que, tan fina,
com un tren vas rellicant!
La mareta prou rondina,
però a mi m'agrada tant!..

Ai, cadiram, cadiram, cadireta!
etc.

VI

Quan cantem la cançó aquesta,
—si bé ho mires, si bé ho mires—
quan cantem la cançó aquesta
hi podrem llogar cadires.

I ara aquí, si tothom calla,
i, fent rotllo, està assentat
tot cantant una rondalla
la cançó s'haurà acabat.

Ai, cadiram, cadiram, cadireta!
Ai, cadiram, cadiram, cadiró!
Ai, cadiram, cadiram, cadireta!
Què direm? Què diran? Què dic ara jo?..

JOAN LLONGUERES

MAMÀ! MAMÀ!...

TOTS ELS INFANTS. — Mamà! Mamà!

UN INFANT. — Ai mamà, en fa mal el dit!
ai! ai!

UN ALTRE. — Ai, jo tinc mal de caixal!
ai! ai!

UN ALTRE. — Jo tinc ganes d'anà al llit!

UN ALTRE. — Ai, a mi tot em fa mal!

TOTS ELS INFANTS. — Ai! ai! ai! ai!
Ai! ai! ai! ai!

LA MAMÀ. — Ai!

El meu cor mai no descansa!
Quans mals de cap! Ai, quin bregar!
Fillets meus, no més la dansa
tot això pot arreglar!

TOTS. — La, la, là, etc.

TOTS ELS INFANTS. — Mamà! mamà!

UN INFANT. — El gatet m'ha esgarrapat!
ai! ai!

UN ALTRE. — Jo he trencat un plat dels bons!
ai! ai!

UN ALTRE. — En Perot m'ha pessigat!

UN ALTRE. — Perquè em pren tots els bombons!

TOTS ELS INFANTS. — Ai! ai! ai! ai!
Ai! ai! ai! ai!

LA MAMÀ. — Ai!

El meu cor mai no descansa!
Quans mals de cap! Ai, quin bregar!
Fillets meus, no més la dansa
tot això pot arreglar!

TOTS. — La, la, là, etc.

TOTS ELS INFANTS. — Mamà mamà!

UN INFANT. — En Joan em vol pegar!
ai! ai!

UN ALTRE. — Jo a l'esquena tinc picor!
ai! ai!

UN ALTRE. — Jo tinc gana i vull menjar!

UN ALTRE. — Jo tinc fred i jo tinc por!

TOTS ELS INFANTS. — Ai! ai! ai! ai!
Ai! ai! ai! ai!

LA MAMÀ. — Ai!

El meu cor mai no descansa!
Quans mals de cap! Ai, quin bregar!
Fillets meus, no més la dansa
tot això pot arreglar!

TOTS. — La, la, là, etc.

E. JAQUES-DALCROZE

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES

JOAN LLONGUERES

CANÇONS I JOCS D'INFANTS

tex i explicacions en català i castellà

OBRES PUBLICADES

Són deu noies per casar
Els soldats vénen de França
Au, anem cap a la fira
El dormilega
A la terra del bon pa
El joc del rei i dels seus fills
Les figures del pessebre
La festa dels reis
Dins el meu cistelló
Els bons marxants
El general bum bum
El camí de cada dia
Les gestes de les nenes
El mocador
Les formiguetes
Quant jo vaig al camp
El que canten els ocells
El burriquet
Ai quin fred que fa
*Jo tinc un branquilló
*El joc de les pedretes
*Cara bonica

Quan jo me'n poso la cotilleta
La cabra i el llop
Salta, salta caballet
El cirerer
Pallasin casa sa filla
Fila, filosa
Les ones de la mar
Cançó de l'aigua
Eren set jolius caçaires
La rotllí rotllí rotllana
Quan anem tots un a un
A la casa on jo m'estic
El joc dels rams
El joc de les bombes
Els conillets
A l'atzar del viure
Les calces del Jan
El joc de l'ombrel'la
*Així fan, fan, fan
*Cada dia al dematí
*A la vora del camí

OBRES PRÓXIMES A PUBLICAR-SE

Ronda de Maig
El joc dels cercols
Els gaudis del dia d'or
Som grans!
Nostra vida és un viatge

Ronda del cavallet blanc i el cavallet
[negre]
La cançó de la cadira
Au, donem-nos bé les mans
Sentim el temps
Volem viure entre cançons

* Edició CASA BOILEAU

Les restants editades per UNIÓN MUSICAL ESPANYOLA - CASA WERNER

Demaneu-les a tots els Magatzems de Música

Palau de la Música Catalana

INSTITUT CATALÀ DE RÍTMICA I PLÀSTICA

ANY XXIV DE LA SEVA FUNDACIÓ

Nova Sessió tradicional de Cançons i Jocs d'Infants

sota la direcció del

MTRE. JOAN LLONGUERES

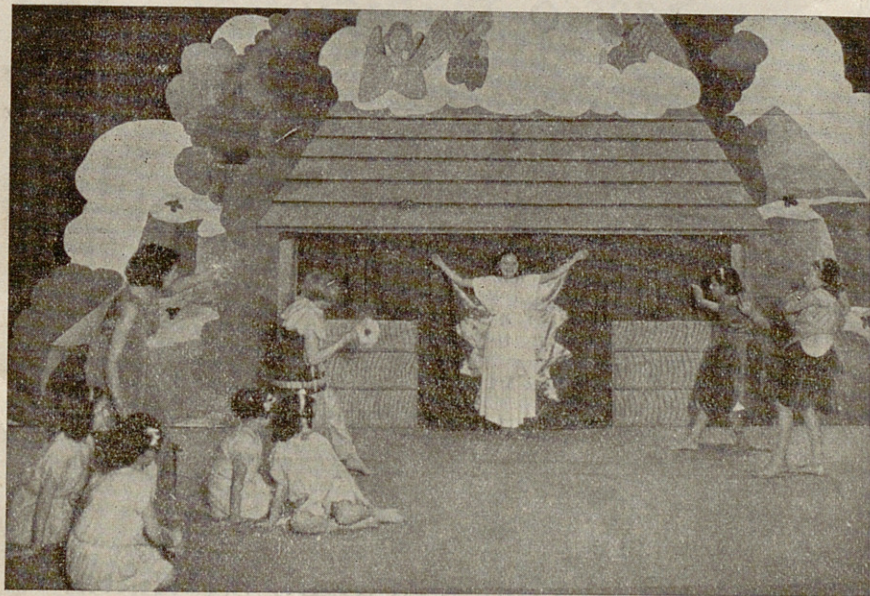
Diumenge, dia 2 de Febrer del 1936
FESTA DE LA PURIFICACIÓ DE LA VERGE
a les cinc de la tarda

L'any vinent celebració de les
NOCES D'ARGENT

de

l'Institut Català de Rítmica i Plàstica

1912 - 1937

Una escena del poemet nadalenc
LA ROSA DE NADAL

EL GIRA-SOL

Jo porto una corona
que no és d'or ni d'argent.
Els raigs hi fan rodona,
del bon sol resplendent.
Davant vostra pobresa
de genolls m'estaré
i tota ma riquesa,
Jesuset, jo us donaré.

LA DALIA

En ma vesta tota ornada,
la nit bruna ha deixat
ses perles de rosada
que jo m'he ben guardat.
Davant vostra pobresa
de genolls m'estaré
i tota ma tendresa,
de bon cor, jo us donaré.

CANSÓ DE LA ROSA DE NADAL

LA ROSA

Tu vols que jo m'apropi,
oh Diví infantó,
bon Jesús nadó?
Tu vols que jo m'apropi,
pobreta com só?..
Si no pot, el meu cor,
portà aquí cap tresor!
Jo vinc amb el meu plor
i amb la meua dissort!
A Tu vull acostar-me
i a prop teu vull trobar-me.

Jesús, vols que jo't digui,
ara, tendrement
i ben dolçament.
Jesús, vols que jo't digui
tot el meu pensament?
Tu que ets bo sens igual,
prefereixes, com cal,
més que un tresor reial
un cor pur i lleial.
Escolta amb senzillesa,
l'amorosa sorpresa.

Jesús, jo vull donar-te,
pur i sens pecat,
net i perfumat.
Jesús, jo vull donar-te
mon cor i sa bondat.

Es un cor molt petit,
ple d'amor i florit,
que canta dins mon pit:
— Glòria a Déu infinit! —
Jo'l poso en ta mà xica
tan polida i bonica.

CHOR FINAL D'ANGELS
I FLORS

Dalt del paradís
hi ha un jardí de benhaurances.
Dalt del paradís
hi ha un jardí tot ple d'encis.

Tot florit,
tot polit,
dalt del paradís!
Jardiner hi fa via
i va, cada dia,
espurgant
i regant
els xics branquillons.

Dalt del paradís
hi ha aquell bell jardí que enyorol!
Dalt del paradís
hi ha el jardí que'm fa feliç.

Tan polit,
tan florit
dalt del paradís!
Angels d'ales blanques
volen per les branques,
purs i bells,
fent ramells
de les xiques flors.

Jardiner diví
del jardí de flors més belles;
Jardiner diví
vina, vina al teu jardí!

A estimar
i a cuidar
nostre cor mesquí!

Fem gentil rodona,
com una corona,
tot lloant
i cantant
a Jesús infant!

RENÉE DUBOIS

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES

PROGRAMA

I

<i>Així fan, fan, fan...</i>	JOAN LLONGUERES
<i>Quan jo me'n poso la cotilleta</i>	» »
<i>El joc de les pedretes</i>	» »
<i>Els conillets</i>	» »
<i>Au, donem-nos bé les mans</i>	» »
<i>La cançó de la cadira</i>	» »

II

<i>Mamà, mamà!</i>	JAQUES-DALCROZE
<i>La casa de la Rosa</i>	» »
<i>Les petites llevors</i>	CARLO BOLLER
<i>Jan qui plora i Jan qui riu</i> (1. ^a audició)	» »
<i>Sentim el temps</i>	JOAN LLONGUERES
<i>Volem viure entre cançons</i> (estrena)	» »

III

<i>La Rosa de Nadal</i> Poemet nadalenc per a infants, text de Renée Dubois	CARLO BOLLER
---	--------------

Trajos i decorat de BARTOMEU LLONGUERES

Piano: MESTRE JOAN LLONGUERES

LA ROSA DE NADAL

REPARTIMENT;

LA RECITADORA	<i>Valentina Gras</i>
LA TULIPA.....	<i>Teresa Juan</i>
EL GIRA-SOL.....	<i>Maria Ruscalleda</i>
LA DALIA.....	<i>Núria Juan</i>
LA ROSA DE NADAL	<i>Núria Danés</i>
L'ANGEL.....	<i>Núria Llobet</i>
LA MARE DE DÉU.....	<i>Concepció Roch</i>
SANT JOSEP.....	<i>Joan Oller</i>
ANGELS..	<i>Maria Rosa Luandra</i>
	<i>Maria Lluïsa Nicolau</i>
	<i>Carme Domènech</i>
NADALES	<i>Marina Escaiola</i>
	<i>Montserrat Casasses</i>
	<i>Roser Puní</i>
	<i>Maria Barnola</i>

I

En despertar, cantem cada matí,
per a lloar la vida.
L'ocell i el gall també ells ho fan així
que a viure el cant ens crida.
Tota cançó ens ensenya d'estimar
i el dia fa més clar!

II

Quan comencem el quotidià treball
tota cançó és guiatge.
Mentre amb delit tresquem amunt i avall
el cant ens don' coratge.
Cal treballar amb el cor serè i content
sense ombra de turment.

III

Quan del repòs ve l'hora! o de l'esplai,
ve, amb la cançó, la dansa.
I de cantar i dansar per l'ample espai
el nostre cor no es cansa.
Cantem, dansant i fem lleugers els anys
de penes i d'afanys!

JOAN LLONGUERES

LA ROSA DE NADAL

(POEMET NADALENC PER A INFANTS)

CANÇÓ D'ARRIBADA DE LES TRES FLORS

A la vostra porta,
Senyor, ja hem arribat.
Bé voldreu obrir-nos!
Venim a oferir-nos!
Anem molt mudades,
netes i endressades.

No trigueu gaire a obrir
que per Vós som aquí!

A la vostra porta
venim amb bon delit!
I a l'Infant amable,
que dorm dins l'estable,
li darem la vida
que és per Ell florida!

No trigueu gaire a obrir
que per Vós som aquí!

ELS PRESENTS DE LES TRES FLORS

LA TULIPA

En mon calzer, les fades
del bon temps, han deixat
les gotes perfumades
que amb el sol han brillat.
Davant vostra pobresa
de genolls m'estaré
i tota ma belles,
bon Jesús, jo us donaré.

Que bé s'hi està, sota teulat,
guaitant pels vidres el ruixat!

VI

Al compàs del temps vivim,
etc.

Quan fa sol i està serè
i és ben clar i ben blau el dia,
el cor canta, de goig i le,
perquè hi torna l'alegria.

Ens agrada el treballar
amb la cara riallera
i ens sabem, tots, estimar
sens cap odi ni quimera.

Que bé, a la escola, que s'hi està
quan fa sol i és el dia clà!

Al compàs del temps vivim,
perquè tots som gent del dia;
quan, variable, el temps canvia
tots nosaltres ja ho sentim.

I plorem o cantem
i contents ens divertim
o enfadats ens aborrim
tot d'una
segons trobem,
segons sentim
que fa bona o mala lluna!

JOAN LLONGUERES

VOLEM VIURE ENTRE CANÇONS

Nosaltres som petits i ens estimem
perquè cantem i el cant dóna alegria.
Per anà al cel llunyà, que tots cerquem,
una cançó fa bona companyia.
Una cançó ens ensenya el bon camí
i del neguit les ombres ens destria.
Una cançó, del cor fa resplendir
la humil bondat com una llum que'ns guia.

I amb la bondat i les cançons
ens fem millors de dia en dia.
I amb la bondat i les cançons
ens evitem moltes raons.

Lairí, lairins; lairí, lairons,
volem viure, volem viure...
Lairí, lairins; lairí, lairons,
volem viure entre cançons.

TEXT DE LES CANÇONS

AIXÍ FAN, FAN, FAN...

Així fan, fan, fan,
els gentils petits titelles.
Així fan, fan, fan
tres volteres i se'n van.

Les mans al costat,
els gentils petits titelles;
les mans al costat,
els titelles han saltat.

Aixecant el dit,
els gentils petits titelles;
aixecant el dit,
tots plegats s'han ajupit.

Tot picant de mans,
els gentils petits titelles;
tot picant de mans,
els titelles es fan grans.

Sobre el prat florit,
els gentils petits titelles;
sobre el prat florit,
un a un s'han adormit.

Així fan, fan, fan,
els gentils petits titelles.
Així fan, fan, fan
tres voltetes i se'n van.

JOAN LLONGUERES

QUAN JO ME'N POSO LA COTILLETA

I

Quan jo m'en poso la cotilleta
faig ai, ai, ai!
Ja me la lligo a la cintureta
i em quedo tota encarceradeta.

Ai, ai, ai, ai!
No puc torçar-me
ni doblegar-me;
no puc bufar
ni respirar.

Tant que m'agrada sentir-me lliure
cantà amb veu franca, vinclar-me i riure
per la cotilla
tots jorns, ai filla!
me n'haig d'estar.

Com que vull brincà a tota hora,
la cotilla ha d'anà a fora.
Neta i polida que pugui anà
la cotilleta cap falta'm fa.
Oidà!

II

Quan jo m'en poso les sabatetes
faig oh, oh, oh!
Que són petites, que són estretes!
Ui! em fan veure les estrelletes!
oh, oh, oh, oh!
No puc alçar-me
ni bellugar-me;
no puc dansar
ni caminar.
Tant que m'agrada, tant que ho voldria,
caminà i corre, saltà i fer via
les sabatotes,
les dolentotes,
m'en fan estar.
Ben descalça i ben lleugera
faig xip, xap, a la riera.
Per essè airosa i per disfrutà
l'anar calçada cap falta'm fa.
Oidà!

III

Quan jo m'en poso les mitenetes
faig bri, bri, bri!
Les mans se'm tornen estiradetes
i's tornen balves i enrampadetes.
Bri, bri, bri, bri!
no puc fer feina,
ni agafà una eina;
no'm puc rentar
ni pentinar.
Tant que m'agrada brodà i fer coses,
tocà'l piano i fer poms de roses,
per la mitena
que m'encadena
me n'haig d'estar.
Molt me plau l'anar polida
però no'l sé presumida.
Vull les mans lliures per treballà
que la mitena cap falta'm fa.
Oidà!

De seguida anem al mar,
cercant l'aigua i ses caricies,
i trobem en el nedar
tota mena de delícies.

Que bé s'hi està, allà al mar, nedant,
quan la calor ens atueix tant!

III

Al compàs del temps vivim,
etc.

Quant hi ha el cel ennuvolat
i és el món ple de tristesa;
ningú tresca de bon grat;
tots tenim molta peresa.

Si ens posem a fer un treball
tot seguit la son ja arriba
i ens va fent, cada badall,
nostra vida més passiva.

Que bé s'hi està al llit acotxat
quan és el cel ennuvolat!

IV

Al compàs del temps vivim,
etc.

Quan fa un vent d'aquell tan fort
que regolfa a la teulada,
tots anem amb el coll tort
i amb la cara enmurriada.

No sabem estar quietes
i fem xiscles i gatzara,
el neguit ens fa distrets
i la escola ens aclapara.

Que bé s'hi està a casa tot sol
quan llenxa el vent el seu udol!

V

Al compàs del temps vivim,
etc.

Quan la pluja, amb frenesí,
cau seguida i tot ho mulla
i les roses del jardí
el ruixat desfet esfulla,
estem, tots mol enfadats
perquè ens priven d'eixir a fora
i plorem desconsolats
perquè el cel ell també plora.

Però un dia en Jan qui plora
diu:—Prou pena i prou neguit!—
i del cor sap llençar fora
aquell somicar infinit.

—No, no, no, no, no, no, no,
no viuré més afligit!

I llavors, com Jan qui riu,
sap veure el món de goig florit
i té sempre el cor content
i és petit i ardit i és aixerit,
xit!

I riu amb bon delit!

RENÉE DUBOIS

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES

SENTIM EL TEMPS

Al compàs del temps vivim,
perquè tots som gent del dia;
quan, variable, el temps canvia
tots nosaltres ja ho sentim.

I plorem o cantem
i contents ens divertim
o enfadats ens aborrim
tot d'una,
segons trobem,
segons sentim,
que fa bona o mala lluna!

I

Quan fa fred, quan fa aquell fred
que les mans i el nas ens glaça
i es tot blanc el caminet
i no es pot ni fer una passa.

Anem tots a prop del foc
o bé vora de la estufa;
també hi ve el gos, que va a jòc
i el gat vell que s'estarrufa.

Que bé s'hi està, amb un bon caliu,
vora del foc, si el fred és viu!

II

Al compàs del temps vivim,
etc.

Quan fa aquella gran calor
que atropella i asfixia
i no et deixa la suor
i tens set tot el sant dia.

IV

Quan jo m'en poso la caputxeta
faig tras, tras, tras;
m'en vaig a missa tota soleta
ben recollida, ben modesteta
tras, tras, tras, tras.
Haig de senyar-me
i agenollar-me;
haig de resar
i meditar.

Com que m'agrada l'enriolar-me
i el mirà enlaire i el bellugar-me,
la caputxeta
me diu:—Filleta,
això no's fa!

Ben humil i penedida
m'agenollo de seguida.
La caputxeta la vull guardà
que per'nà a missa molt bé m'està.
Oidà!

JOAN LLONGUERES

EL JOC DE LES PEDRETES

I

Tinc la pedra a aquesta mà,
la mà dreta, la mà dreta;
tinc la pedra a aquesta mà,
la mà dreta picarà.

Pica, pica, la pedreta;
pica, pica, pica, va!
Pica, pica, la pedreta;
pica i passa a l'altra mà.

Un i un fan dos,
—jo vaig venre, jo vaig veure—
un i un fan dos,
jo vaig veure un gat i un gos.

II

Tinc la pedra, a l'altra mà,
la mà esquerra, la mà esquerra;
tinc la pedra a l'altra mà,
la mà esquerra picarà.

Pica, pica, la pedreta;
pica, pica, pica, va!
Pica, pica, la pedreta;
pica a l'una i l'altra mà!

Un i dos fan tres,
—qui té mandra, qui té mandra—
un i dos fan tres,
qui té mandra no fa res.

III

Una pedra a cada mà,
la mà dreta i la mà esquerra;
una pedra a cada mà,
l'una amb l'altra picarà.

Pica, pica, la pedreta;
pica, pica, pica, va!
Pica, pica, la pedreta;
pica fort que vull ballà!

Un i tres fan quatre,
—els pagesos, els pagesos—
un i tres fan quatre,
els pagesos van a batre.

IV

Aixequem ben bé les mans
mentre fem la ballaruga;
aixequem ben bé les mans
i ballant fem uns bons cants.

Pica, pica, la pedreta;
pica, pica, pica, va!
Pica, pica, la pedreta
que me'n vaig a reposà.

Un i quatre, cinc;
—les pedretes, les pedretes—
un i quatre, cinc;
les pedretes jo les tinc!

JOAN LLONGUERES

ELS CONILLETES

I

Els conillets van i vénen
muntanyeta amunt,
muntanyeta avall,
per l'herbei, per l'herbeta gemada,
Els tenen el seu morret molt fi,
sempre'l belluguen i fan així.

Amb les potetes
arronsadetes,
armen gran xirinola,
i s'arrauleixen,
i s'encongeixen
i fan com una bola.
Conillets, no badeu,
i tresqueu
de puntetes,
les orelles sempre dretes.

II

Els conillets fan sardana
sota l'oliver,
sota l'olivar,
a l'ombreta de les oliveres
Salten i ballen tot remugant;
salten i ballen tot tremolant;
perquè els caçaires
escudrinaires

el bosc no els deixen lliure,
i de la fura
la dent segura
ni al cau no els deixa viure.

Conillets, no badeu,
i tresqueu
de puntetes,
les orelles sempre dretes.

III

Els conillets, de renglera,
van a donà un vol,
van a prendre el sol
al matí pel bosquet de la serra.
Amb la conilla, que va al davant,
tots, fent un rotllo, es van acoblant,
i ella, avisada
i escarmentada,
els adverteix i els guia:
— Cal viure alerta!
La gent desperta!
Ben amatents tot dia! —
Conillets, no badeu,
i tresqueu
de puntetes,
les orelles sempre dretes.

JOAN LLONGUERES

AU, DONEM-NOS BÉ LES MANS!

I

Ens donem la mà
quan volem pujar la escala.
Si la mà ens donem
molt millor la pujarem.

Ens donem la mà
quan volem baixar la escala.
Si la mà ens donem
no és tan fàcil que caiguem.

Au, donem-nos bé les mans
que això és cosa santa i bona!
Au, donem-nos bé les mans
que en el món tots som germans!

II

Ens donem la mà
per a fer la passejada.
Si la mà ens donem
no és tan fàcil que'ns perdem.

Ens donem la mà
quan passem per la riera.
Si la mà ens donem
així a l'aigua no caurem.

Au, donem-nos bé les mans
etc.

III

Ens donem la mà,
quan caiem, per aixecar-nos.
Si la mà ens donem
més depressa ens aixequem.
Ens donem la mà
per a fer la giravolta.
Si la mà ens donem
molt millor giravoltem.

Au, donem-nos bé les mans,
etc.

JAN QUI PLORA I JAN QUI RIU

Mira, mira, en Jan qui plora
ple d'engúnia i de neguit!
Està descontent tota hora
i rondina dia i nit.

Hi, hi, hi, hi, hi, hi, hi, hi,
hi, hi, hi, hi, hi, hi, hi, hi!

Mira, mira en Jan qui riu!
Sab veure el món de goig florit
i té sempre el cor content
i és petit i ardit i és aixerit,
xit!

I riu amb bon delit!

I

Quan calçat nou els hi han portat...
— Uil em fan mal! —
diu Jan qui plora.
Pro Jan qui riu,
lluïnt els peus
tan ben calçats, ix al defora.

II

Quan ve el moment d'anar al llit...
— Tan aviat?.. —
diu Jan qui plora.
Pro Jan qui riu,
diu: — Bona nit! —
i al llit content se'n va, que és l'hora.

III

Quan és el deure molt costós...
— Jo no puc pas! —
diu Jan qui plora.
Pro Jan qui riu,
tot coratjós,
fent son treball, diu: — Pit i fora! —

IV

Quan dins de casa cal restar...
— Que és aburrit! —
diu Jan qui plora.
Pro Jan qui riu,
sens protestar,
s'ho pren molt bé i fins s'enriola.

LA CASA DE LA ROSA

En mig del pradell
amorosa reposa,
talment un joiell,
la casa de la Rosa.
A l'horta hi ha fruits d'or
i flors a les finestres,
senzilles i silvestres,
amb son perfum molt fort.

Els tendres anyells
van al seu pasturatge
i els bous i els vedells
son a dins de l'estable.

S'ajoquen, cap el tard,
les xiques gallinetes
i venen les mixetes
i ens diuen:—Déu vos guard!—

I vespre i matí,
la gentil masovera
treballa a desdí,
regant les flors, lleugera,
i va esgranant el gra,
i corre a la fonteta,
i cull una roseta
de maig amb cada mà.

E. JAKES-DALCROZE
Trad. cat. de JOAN LLONGUERES

LES PETITES LLEVORS

I

Jo he plantat al meu jardí
—Cu-cut!—
unes xiques llevoretetes.
—Fins al maig que ha de venir
restaran adormides!—
—Salut!—

Oh llevors bones minyones
que doneu la vostra vida
per l'esclat d'una florida!
Oh llevors bones minyones!

II

Quan l'hivern se n'és anat
—Cu-cut!—
rondinant amb sa barbassa,
les llevors s'han despertat
per a veure si el temps passa.
—Salut!—
Oh llevors bones minyones.
etc.

III

Les hauriem de regar
—Cu-cut!—
amb les nostres regadores.

Les llevors han de trobar
aigües reviscoladores.

—Salut!—
Oh llevors bones minyones.
etc.

IV

Heus ací el Sol tot brillant
—Cu-cut!—
Vers vosaltres ja s'atansa
i a dansà us va convidant.
—Au, depressa, entreu en dansa!—
—Salut!—
Oh llevors bones minyones.
etc.

V

Tinc el meu petit tardí,
—Cu-cut!—
ple de flors acolorides.
De la terra un bell matí
tot de sobte són eixides.
—Salut!—
Oh llevors bones minyones
que doneu la vostra vida
per l'esclat d'una florida!
Oh llevors bones minyones!

RENÉE DUBOIS
Trad. cat. de JOAN LLONGUERES

IV

Ens donem la mà
per anar a ballar sardanes.
Si la mà ens donem
catalans dels bons serem.
Ens donem la mà
quan dansem la farandola.
Si la mà ens donem
més alegres dansarem.

—
Au, donem-nos bé les mans,
etc.

V

Ens donem la mà
quan volem bé saludar-nos.
Si la mà ens donem
educats i fins serem.
Ens donem la mà,
ara, per acomiadar-nos.
Si la mà ens donem
és senyal que'ns estimem.

—
Au, donem-nos bé les mans
que això és cosa santa i bona!
au, donem-nos bé les mans
que en el món tots som germans!

JOAN LLONGUERES

LA CANÇÓ DE LA CADIRA

I

Vull cantà una cançó nova,
—volta i gira, volta i gira—
vull cantà una cançó nova,
la cançó de la cadira.

Oh cadira, cadireta,
que'm serveixes tant i tant!
Quan em canso una miqueta
que estic bé tot reposant!

Ai, cadiram, cadiram, cadireta!
Ai, cadiram, cadiram, cadiró!
Ai, cadiram, cadiram, cadireta!
Què direm? Què diran? Què dic ara jo?..

II

Si abastà vull una cosa,
—volta i gira, volta i gira—
Si abastà vull una cosa
pujo dalt d'una cadira.

Oh cadira, cadireta,
cadirona, no tens preu!
Enfilant-m'hi una miqueta,
té; ja arribo a tot arreu!

Ai, cadiram, cadiram, cadireta!
etc.

III

Si vull fer feina ben feta,
—volta i gira, volta i gira—
Si vull fer feina ben feta
jo m'assento a la cadira.

Oh, cadira feta a mida,
quan estic ben assentat
faig la feina més pulida
perquè em trobo sossegat.

Ai, cadiram, cadiram, cadireta!
etc.

IV

Quan jo prego, ans d'acotxar-me,
—volta i gira, volta i gira—
quan jo prego, ans d'acotxar-me,
m'agenollo a la cadira.

Oh, cadira, cadirona
del costat del llitet meu;
ets tan xica i tan bufona
que el cel trobo damunt teu.

Ai, cadiram, cadiram, cadireta!
etc.

V

Si vull fer un carret que corri,
—volta i gira, volta i gira—
Si vull fer un carret que corri
poso a terra una cadira.

Oh, cadira que, tan fina,
com un tren vas rellicant!
La mareta prou rondina,
però a mi m'agrada tant!..

Ai, cadiram, cadiram, cadireta!
etc.

VI

Quan cantem la cançó aquesta,
—si bé ho mires, si bé ho mires—
quan cantem la cançó aquesta
hi podrem llogar cadires.

I ara aquí, si tothom calla,
i, fent rotillo, està assentat
tot contant una rondalla
la cançó s'haurà acabat.

Ai, cadiram, cadiram, cadireta!
Ai, cadiram, cadiram, cadiró!
Ai, cadiram, cadiram, cadireta!
Què direm? Què diran? Què dic ara jo?..

JOAN LLONGUERES

MAMÀ! MAMÀ!...

TOTS ELS INFANTS. — Mamà! Mamà!

UN INFANT. — Ai mamà, en fa mal el dit!
ai! ai!

UN ALTRE. — Ai, jo tinc mal de caixa!
ai! ai!

UN ALTRE. — Jo tinc ganes d'anà al llit!

UN ALTRE. — Ai, a mi tot em fa mal!

TOTS ELS INFANTS. — Ai! ai! ai! ai!
Ai! ai! ai! ai!

LA MAMÀ. — Ai!

El meu cor mai no descansa!
Quans mals de cap! Ai, quin bregar!
Filletts meus, no més la dansa
tot això pot arreglar!

TOTS. — La, la, là, etc.

TOTS ELS INFANTS. — Mamà! mamà!

UN INFANT. — El gatet m'ha esgarrapat!
ai! ai!

UN ALTRE. — Jo he trencat un plat dels bons!
ai! ai!

UN ALTRE. — En Perot m'ha pessigat!

UN ALTRE. — Perquè em pren tots els bombons!

TOTS ELS INFANTS. — Ai! ai! ai! ai!
Ai! ai! ai! ai!

LA MAMÀ. — Ai!

El meu cor mai no descansa!
Quans mals de cap! Ai, quin bregar!
Filletts meus, no més la dansa
tot això pot arreglar!

TOTS. — La, la, là, etc.

TOTS ELS INFANTS. — Mamà mamà!

UN INFANT. — En Joan em vol pegar!
ai! ai!

UN ALTRE. — Jo a l'esquena tinc picor!
ai! ai!

UN ALTRE. — Jo tinc gana i vull menjar!

UN ALTRE. — Jo tinc fred i jo tinc por!

TOTS ELS INFANTS. — Ai! ai! ai! ai!
Ai! ai! ai! ai!

LA MAMÀ. — Ai!

El meu cor mai no descansa!
Quans mals de cap! Ai, quin bregar!
Filletts meus, no més la dansa
tot això pot arreglar!

TOTS. — La, la, là, etc.

E. JAQUES-DALCROZE

Trad. cat. de JOAN LLONGUERES

PREUS

LOCALITATS	Pel Públic	Pels socis de l'Orfeó Català
	<i>Pessetes</i>	<i>Pessetes</i>
<i>Sense entrades</i>		
Llotges pati i amfiteatre	30	25
<i>Amb entrades</i>		
Sillons pati i amfiteatre	6	5
Circulars pati	5	4
Graderies pati	4	3'50
Sefis numerats, I rengle	4	3'50
Sefis numerats, II a V rengle	3	2'50
ENTRADA GENERAL	1'50	1'50

DESPATX DE LOCALITATS

En el magatzem de música «UNIO MUSICAL CASA WERNER» Passeig de Gràcia, 54 (Xamfrà Aragó) de 4 a 7 de la tarda (Tel. 13912)

Per a obtenir la rebaixa atorgada als Srs. socis protectors de l'ORFEÓ CATALÀ precisa adquirir les localitats abans del dia del concert

El dia del concert despatx de localitats i entrades a la taquilla del Palau

Impremta Borràs. Escudellers Blancs, 3 bis, Barcelona.

Palau de la Música Catalana

CONCERT

per

l'ORFEÓ CATALÀ

sota la direcció del

MESTRE MILLET

Diumenge, 1er de Desembre del 1935
a les 5 de la tarda

PROGRAMA

I

<i>El cant de la Senyera</i>	MILLET
<i>La filla del marxant</i>	CUMELLAS RIBÓ
<i>El comte Arnau</i>	MILLET
Sopran sol. Srta. Salvadó. Baríton sol. Sr. Cub	
<i>El maridet</i>	PÉREZ
<i>La sesta</i> (sobre temes populars mallorquins) . .	NOGUERA
Sopran sol. Sra. Fornells	
<i>Cançó de l'amor primera</i>	MARIMON
<i>Balada</i> (Sardana)	»
<i>Nit sens repòs</i>	ROBERTON
<i>El cant del ferrer</i>	HOLST

II

* <i>Font de pastor</i> (1. ^a audició)	MARIMON
* <i>La barca vella</i> (1. ^a audició)	»
* <i>De bon matí</i> (Madrigal a l'antiga) (Estrena) .	LAMBERT
* <i>La barca de nacre</i> (Estrena)	»
* <i>Roses de tardor</i> (Estrena)	»
* <i>El ram d'or</i> (Estrena)	»
<i>Ave verum</i> (En commemoració al centenari de la naixença de l'autor)	SAINT-SAËNS
<i>Sanctus i Benedictus</i> de la «Missa Papa Marcel» Solistes: Srta. Roca i Srs. Torra i Gibert.	PALESTRINA

* Composicions premiades en el XII^è Concurs Musical de la Fundació Concepció Rabell i Cíbils, Vda. Romaguera.

PREUS

LOCALITATS	Pel Públic	Pels socis de l'Orfeó Català
	<i>Pessetes</i>	<i>Pessetes</i>
<i>Sense entrades</i>		
Llotges pati i amfiteatre	30	25
<i>Amb entrades</i>		
Sillons pati i amfiteatre	6	5
Circulars pati	5	4
Graderies pati	4	3'50
Setis numerats, I rengle	4	3'50
Setis numerats, II a V rengle	3	2'50
ENTRADA GENERAL	1'50	1'50

DESPATX DE LOCALITATS

En el magatzem de música «UNIO MUSICAL CASA WERNER» Passeig de Gràcia, 54 (Xamfrà Aragó) de 4 a 7 de la tarda (Tel. 13912)

Per a obtenir la rebaixa atorgada als Srs. socis protectors de l'ORFEÓ CATALÀ precisa adquirir les localitats abans del dia del concert

El dia del concert despatx de localitats i entrades a la taquilla del Palau

Palau de la Música Catalana

CONCERT

per

L'ORFEÓ CATALÀ

sota la direcció del

MESTRE MILLET

Diumenge, 1er de Desembre del 1935
a les 5 de la tarda

PROGRAMA

I

<i>El cant de la Senyera</i>	MILLET
<i>La filla del marxant</i>	CUMELLAS RIBÓ
<i>El comte Arnau</i>	MILLET
Sopran sol. Srta. Salvadó. Bariton sol. Sr. Cub	
<i>El maridet</i>	PÉREZ
<i>La sesta</i> (sobre temes populars mallorquins)	NOGUERA
Sopran sol. Sra. Fornells	
<i>Cançó de l'amor primera</i>	MARIMÓN
<i>Balada</i> (Sardana)	»
<i>Nit sens repòs</i>	ROBERTON
<i>El cant del ferrer</i>	HOLST

II

* <i>Font de pastor</i> (1. ^a audició)	MARIMON
* <i>La barca vella</i> (1. ^a audició)	»
* <i>De bon matí</i> (Madrigal a l'antiga) (Estrena)	LAMBERT
* <i>La barca de nacre</i> (Estrena)	»
* <i>Roses de tardor</i> (Estrena)	»
* <i>El ram d'or</i> (Estrena)	»
<i>Ave verum</i> (En commemoració al centenari de la naixença de l'autor)	SAINT-SAËNS
<i>Sanctus i Benedictus</i> de la «Missa Papa Marcel»	PALESTRINA
Solistes: Srta. Roca i Srs. Torra i Gibert.	

* Composicions premiades en el XII^è Concurs Musical de la Fundació Concepció Rabell i Cibils, Vda. Romaguera.

PREUS

LOCALITATS	Pel Públic	Pels socis de l'Orfeó Català
	<i>Pessetes</i>	<i>Pessetes</i>
<i>Sense entrades</i>		
Llotges pati i amfiteatre	30	25
<i>Amb entrades</i>		
Sillons pati i amfiteatre	6	5
Circulars pati	5	4
Graderies pati	4	3'50
Setis numerats, I rengle	4	3'50
Setis numerats, II a V rengle	3	2'50
ENTRADA GENERAL	1'50	1'50

DESPATX DE LOCALITATS

En el magatzem de música «UNIO MUSICAL CASA WERNER» Passeig de Gràcia, 54 (Xamfrà Aragó) de 4 a 7 de la tarda (Tel. 13912)

Per a obtenir la rebaixa atorgada als Srs. socis protectors de l'ORFEÓ CATALÀ precisa adquirir les localitats abans del dia del concert

El dia del concert despatx de localitats i entrades a la taquilla del Palau

Palau de la Música Catalana

CONCERT

per

l'ORFEÓ CATALÀ

sota la direcció del

MESTRE MILLET

Diumenge, 1er de Desembre del 1935
a les 5 de la tarda

PROGRAMA

I

<i>El cant de la Senyera</i>	MILLET
<i>La filla del marxant</i>	CUMELLAS RIBÓ
<i>El comte Arnau</i>	MILLET
Sopran sol. Srta. Salvadó. Bariton sol. Sr. Cub	
<i>El maridet</i>	PÉREZ
<i>La sesta</i> (sobre temes populars mallorquins)	NOGUERA
Sopran sol. Sra. Fornells	
<i>Cançó de l'amor primera</i>	MARIMON
<i>Balada</i> (Sardana)	»
<i>Nit sens repòs</i>	ROBERTON
<i>El cant del ferrer</i>	HOLST

II

* <i>Font de pastor</i> (1. ^a audició)	MARIMON
* <i>La barca vella</i> (1. ^a audició)	»
* <i>De bon matí</i> (Madrigal a l'antiga) (Estrena)	LAMBERT
* <i>La barca de nacre</i> (Estrena)	»
* <i>Roses de tardor</i> (Estrena)	»
* <i>El ram d'or</i> (Estrena)	»
<i>Ave verum</i> (En commemoració al centenari de la naixença de l'autor)	SAINT-SAËNS
<i>Sanctus i Benedictus</i> de la «Missa Papa Marcel»	PALESTRINA
Solistes: Srta. Roca i Srs. Torra i Gibert.	

* Composicions premiades en el XII^è Concurs Musical de la Fundació Concepció Rabell i Cibils, Vda. Romaguera.

PREUS

LOCALITATS	Pel Públic	Pels socis de l'Orfeó Català
<i>Sense entrades</i>	<i>Pessetes</i>	<i>Pessetes</i>
Llotges pati i amfiteatre	30	25
<i>Amb entrades</i>		
Sillons pati i amfiteatre	6	5
Circulars pati	5	4
Graderies pati	4	3'50
Sefis numerats, I rengle	4	3'50
Sefis numerats, II a V rengle	3	2'50
ENTRADA GENERAL	1'50	1'50

DESPATX DE LOCALITATS

En el magatzem de música «UNIO MUSICAL CASA WERNER» Passeig de Gràcia, 54 (Xamfrà Aragó) de 4 a 7 de la tarda (Tel. 13912).

Per a obtenir la rebaixa atorgada als Srs. socis protectors de l'ORFEÓ CATALÀ precisa adquirir les localitats abans del dia del concert

El dia del concert despatx de localitats i entrades a la taquilla del Palau

Impremta Borràs. Escudellers Blancs, 3 bis, Barcelona.

Palau de la Música Catalana

CONCERT

per

l'ORFEÓ CATALÀ

sota la direcció del

MESTRE MILLET

Diumenge, 1er de Desembre del 1935
a les 5 de la tarda

PROGRAMA

I

<i>El cant de la Senyera</i>	MILLET
<i>La filla del marxant</i>	CUMELLAS RIBÓ
<i>El comte Arnau</i>	MILLET
Sopran sol. Srta. Salvadó. Baríton sol. Sr. Cub	
<i>El maridet</i>	PÉREZ
<i>La sesta</i> (sobre temes populars mallorquins) . .	NOGUERA
Sopran sol. Sra. Fornells	
<i>Cançó de l'amor primera</i>	MARIMON
<i>Balada</i> (Sardana)	»
<i>Nit sens repòs</i>	ROBERTON
<i>El cant del ferrer</i>	HOLST

II

* <i>Font de pastor</i> (1. ^a audició)	MARIMON
* <i>La barca vella</i> (1. ^a audició)	»
* <i>De bon matí</i> (Madrigal a l'antiga) (Estrena) .	LAMBERT
* <i>La barca de nacre</i> (Estrena)	»
* <i>Roses de tardor</i> (Estrena)	»
* <i>El ram d'or</i> (Estrena)	»
<i>Ave verum</i> (En commemoració al centenari de la naixença de l'autor)	SAINT-SAËNS
<i>Sanctus i Benedictus</i> de la «Missa Papa Marcel» Solistes: Srta. Roca i Srs. Torra i Gibert.	PALESTRINA

* Composicions premiades en el XII^è Concurs Musical de la Fundació Concepció Rabell i Cibils, Vda. Romaguera.

PREUS

LOCALITATS	Pel Públic	Pels socis de l'Orfeó Català
	<i>Pessetes</i>	<i>Pessetes</i>
<i>Sense entrades</i>		
Llotges pati i amfiteatre	30	25
<i>Amb entrades</i>		
Sillons pati i amfiteatre	6	5
Circulars pati	5	4
Graderies pati	4	3'50
Setis numerats, I rengle	4	3'50
Setis numerats, II a V rengle	3	2'50
ENTRADA GENERAL	1'50	1'50

DESPATX DE LOCALITATS

En el magatzem de música «UNIO MUSICAL CASA WERNER» Passeig de Gràcia, 54 (Xamfrà Aragó) de 4 a 7 de la tarda (Tel. 13912)

Per a obtenir la rebaixa atorgada als Srs. socis protectors de l'ORFEÓ CATALÀ precisa adquirir les localitats abans del dia del concert

El dia del concert despatx de localitats i entrades a la taquilla del Palau

Palau de la Música Catalana

CONCERT

de

Cançons Nadalenques

per

l'ORFEÓ CATALÀ

dirigit pel

MESTRE MILLET

DIADA DE SANT ESTEVE

Dijous 26 de Desembre del 1935, a les 5 de la tarda

PROGRAMA

I

<i>El Cant de la Senyera</i>	MILLET
<i>Nadala</i> . Chor de nois, chor general i orgue	ROMEU
<i>A Betlem me'n vaig</i> . Chor de nois i piano	TOMÀS
<i>Pels fills d'Adam i d'Eva</i> . Chor i piano	D'INDY
<i>Quin fred!</i>	PÉREZ MOYA
<i>Jesus i Sant Joan</i>	VIVES
<i>Balada de Nadal per a cantar-la els pirates de la Mar</i> (Estrena). Bariton sol: Sr. Crespo. Chor i orgue	PÉREZ MOYA
<i>Les besties al Naixement</i>	» »
<i>Nit de Nadal</i> . (Estrena). Chor i piano	MARIMON
<i>El Noi de la Mare</i>	NICOLAU

II

<i>Espines</i> . Sopran sol: Srta. Salvadó. Chor de noies i piano	MONTSERRAT CRESPO
<i>A la terra de Betlem</i> . (Estrena). Chor de soprans i piano	LAMBERT
<i>Cançó de Nadal</i> . Chor de noies i piano	PUJOL
<i>La pastora</i> . (Estrena)	VINYETA
<i>Cançó nadalenca</i> . (Estrena). Sopran sol: Sra. Fornells i piano	ANDREUA FORNELLS
<i>Jo l'aimo el diví Infantó</i> . (Estrena)	NOYON
<i>Què ha passat?</i> (Estrena)	»
<i>Sant Josep</i> . Idil·li. (Estrena).	PÉREZ MOYA
<i>O Magnum Mysterium</i>	VICTORIA
<i>Al·leluia de l'oratori "El Mesias"</i>	HÄNDEL

Acompanyaments de piano i orgue pels Mestres

SALVAT i PÉREZ MOYA

PIANO PLEYEL

ORGUES WALCKE

MODERNITAT • BON GUST • DISTINCIO

SECCIÓ ESPECIAL DE
SASTRERIA I CAMISERIA PER A
NENS.

carrer boqueria, 1 - BARCELONA

LA NIT EULALIA

PATRONAT OBRER DE
SANT MIQUEL DEL PORT
BARCELONETA

FESTA MAJOR - 1935

CONCERT

a càrrec de

L'ORFEÓ CATALÀ

a benefici de les Escoles Gratuïtes de
vespres del Patronat

DIUMENGE, DIA 13 D'OCTUBRE - Nit, a un quart d'onze

ENTRADA PER INVITACIÓ

Aquest Concert es celebrarà a l'estatge del
Casal Nacionalista de la Barceloneta
(Alegria, 25).

ESTEVE RIERA
Confiter i Pastisser

Pa de luxe
RAMBLA DE CANALETES 9111.
CARRER DE MALLORCA 307 i 309:

BARCELONA

IMPREMTA

**R. C
A
P
E
R
A**

Balboa, lletre F - Barceloneta

TELÈFON 16955

RESTAURANT

Joanet

OBERT TOT L'ANY

Salons per a banquets
Servei a la carta
Cobert - Banquets

PASSEIG NACIONAL, 66 i 67

TELÈFON 15391

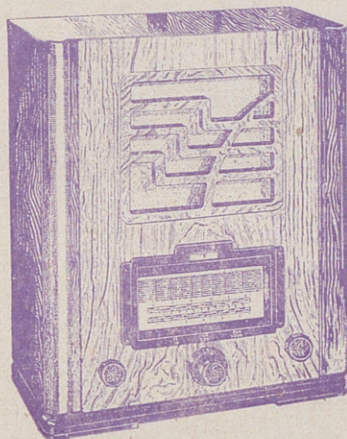
BARCELONA

La delícia del paladar:
UNA BONA XOCOLATA

Ja han sortit els nous
models
1936

RADIO
"CASTILLA"

TOTES LES ONES

Des de 595.— fins a 1.075.— Ptes.

Comptat i terminis

9 - PELAYO - RADIO - 9

PELAI, 9, Entl. Telèfon 21366

BARCELONA

Casa FONT

Guardapols

Granotes

Pantalons americans

Trajos Pescador

Trajos blaus a mida

VENDES AL DETALL

TALLERS PROPIS DE LA CASA

Sucursal: Passeig Nacional, Uetra A
(COSTAT CINE MARINA)

Central: Sans, 54 - Telèfon 32928

BARCELONA

LA MARE DE DÉU

La Mare de Déu,
quan era xiqueta,
anava a costura
a aprendre de lletra.
Anant-hi passava
per un caminal
tot sembrat de roses
i de lliris blancs.
Si les papallones
la'n veien passar,
fent-li de corona
voltaven son cap.
La Mare de Déu,
quan era xiqueta,
tenia els cabells
que'n semblaven seda.
Pentinats els duia,
partida la clenxa,
anant a costura
a aprendre de lletra.
Era la costura
costura dels àngels;
tots li feien rotllo
quan ella arribava.
Un se'n agenolla
i el llibre li aguanta.
Mentre llegeix ella
van cantant els altres.

La Mare de Déu,
quan era xiqueta,
clavades en creu
va veure les lletres.
I alçant els seus ulls,
tant blaus com el cel,
tot llegint plorava
no sabent per què.

Se n'entorna a casa
quan ja casi es fosc.
Se n'hi torna i passa
per'quell mateix lloc.
I amb els ulls plorosos,
un cop ha sopat,
fa un petó als seus pares
i a dormir se'n va.
La vetllen els àngels,
l'enyoren les flors,
brillen les estrelles
al seu sol record.

Tot això que us conto,
tot això és amor,
La Mare de Déu,
quan era xiqueta,
anava a costura
a aprendre de lletra.

ADRIÀ GUAL

BELLA COMPANYIA

(POPULAR)

Josep 'gafa la serra,
i a l'altra mà el sarró,
—Adéu-siau, Maria,
al cel ens vegem tots.—
La bella Verge!
Camina, serafi,
si vols vení.

Maria se n'aixeca,
davant va el seu espòs;
Maria està cansada,
demana-li repòs,

Sota una pomereta
se n'asseuen tots dos:
—Culliu-me'n una poma.
—Ne seré molt gustós.—

—Les branques són massa altes,
si m'ajudéssiu vós?—
Les branques se li acotxen,
miracle és del Senyor.

—Ben bé que en sou, Maria,
la mare del Senyor.
Mai més, esposa meva,
mai més vos deixo jo.

LA NOSTRA VEREMA

Des de la volta del camí,
sota del sol que just apunta,
la vinya estesa veig lluí.
Ben prop som ja.

Al clam arden de nostres cants
que l'aire estén al damunt d'ella
i al feinejar de nostres mans
despertarà.

Apa, minyons, vinguen cançons,
que van més llestos els falçons.
Apa, les mosses, a trescar,
ja us vagarà de festejar.
Ei, els cistells! Les portadores!
No bobegeu, que el temps se'n va.
Si fóssiu tan feinejadores
com amatentes a galar!
Carrega els matxos! la garnatxa!
Els picapolls! Els moscatells!
Ansia, menut! L'olò emborratxa!
Al trot dringant els cascabels!

Apa, valent,
que ara has de córrer més que el vent!
Com branden les feixugues portadores!
Alcem enlaire els curullats cistells.
Per a fer més gentils les vermadores
amb pàmpols es guarneixin els cabells.
Marxa a la posta el sol. La vrema fina.
Tots els camins ressonen de cançons.
—Dom un raïm madur.—Te'l donc, fadrina,
si abans comptes els grans fent-me petóns.

En la nít acotxada,
la terra grassa dormirà,
mentre en el cup la sang vessada
força i goig per nosaltres devindrà.

CANTA I VOLA QUE FA SOL

L'ocellet no vol volar;
ja volaria, ja volaria;
l'ocellet no vol volar;
ja volaria si fos clar.
Sota l'ala té el capet,
sota l'ala, sota l'ala;
sota l'ala té el capet,
sota l'ala arrupidet.
Té la ploma estarrufada,
tota molla, tota molla,
té la ploma estarrufada
tota molla de rosada.
Ventijol del dematí;
vina, vola, vina, vola;
ventijol del dematí:
vina, vola cap aquí.
L'ocellet s'ha despertat:
se'n quedava, se'n quedava;
l'ocellet s'ha despertat:
s'en quedava enlluernat.
Tot el cel és blau de fresc;
piula i cauta, piula i canta;
tot el cel es blau de fresc:
piula i canta l'ocellet.
Tan bon punt arrenca el vol
brillejava, brillejava;
tan bon punt arrenca el vol,
brillejava ja el bon sol.
Ventijol que l'ha bufat,
la rosada, la rosada;
ventijol que l'ha bufat
la rosada li ha espolsat.
L'ocellet aixeca el vol;
canta i vola, canta i vola;
l'ocellet aixeca el vol:
canta i vola que fa sol.

FRANCESC PUJOIS

ARA ÉS NAT EL DIVÍ INFANTÓ

(POPULAR FRANCESA)

*Ara és nat el diví Infantó;
vinga, soneu, flaviols, musetes.
Ara és nat el diví Infantó,
cantem tots la gentil cançó.*

Des dels dies de l'antigor
prometença era dels profetes;
des dels dies de l'antigor
esperàvem el Reietó.

Un estable és l'habitació,
el seu llit son quatre palletes;
un estable es l'habitació,
per a un Déu ja no hi ha pitjor.

Oh Jesús, nostre Déu, Senyor,
l'infantó que no té faixetes!
Oh Jesús, nostre Déu, Senyor,
conduiu-nos a salvació.

Trad. J. PUJOL

En les foscors sonores,
retruny el pas feixuc constant
de la corrua de trepitjadores
que nues fins genoll salten cantant.
Mentre el raïm la seva sang escola
en la gorja del cup bocabadat
com un foll bevedor assedegat,
quina farum bona de most revola!
Trepitjem fort, ben fort, minyons;
trepitjem, mes sens cansar-nos,
que prou sabrem de consolar-nos
alçant enlaire els grans porrons.
Els grans porrons on es veurà
dintre del vidre, enriolada,
la dolça faç de l'estimada.
I el bon gust del vi ens semblarà
tenir sabor de la vesada
que allà en la vinya ens va donà.
Cantem la joia d'aquell bes,
que és com el vi de dolç i encés.

Per entremig les pampolades
esclata el bes com un raïm
i foc i mel tan regalades
ambdós alhora ens migpartim.
I corre al punt per nostres venes
i és com un foc i és com un gel,
goig sense fi, eternes penes,
infern que té claror de cel.
Mes per copsar-lo esclafaria
mon cor com un raïm sucós
i la sang meva et donaria
com riu de most ben olorós.

Most que ixes de l'entranya beneïda
de la terra, com sang de la ferida,
i ets roig com ella i com ella ardent,
dóna'ns al cor ton alenada brava
perquè la raça mai devingui esclava
i en l'amor fes-la lliure eternament.

A. CARRION

EL PARADÍS EN FESTA

Un dia els sants feien gran festa,
molt desig tenien tots de dançar.
—No—diu Josep,—que el ball em molesta;
prou és segur que no em veureu ballar!
Ballin l'Adela i en Pancraç;
jo no ballo pas; massa em trobo las!
Balla tu, Pancraç, si de ballar tens tantes ganes;
balla tu, Pancraç, que jo no ballo pas!—

Pere se'n va a trobar Cecília
mentre estudiava el violinet:
—Oh, musiquesa de la família!
foreu servida de sonà un ballet?
—Mal que Cecília aixequi el braç
jo no ballo pas; massa em trobo las!
Balla tu, Pancraç, si de ballar tens tantes ganes;
balla tu, Pancraç, que jo no ballo pas!—

Santa Cecília ja comença
amb un cop d'arquet tan bonic i net,
que tot seguit Josep, amb cadença,
a ballà es posa molt satisfet.
—'Questa Cecília té un braó
que podeu ben dir que em treu de fogó!
Vinguen ballarugues, amics meus, si en teniu ganes,
Que Cecília mana avui al Paradís!

Trad. F. PUJOL

CA LA VELLA BEPA

Cà la vella Bepa
hi ha vi blanc del bo,
petita,
hi ha noies boniques
i un galan minyó.
Salta un pic,
petita,
salta un pic,
que demà hi ha fira
i anirem a Vic,
salta un pic
petita,
salta un pic,
que demà hi ha fira,
ballarem un xic.
El moliner passa,
fa petà el fuet,
petita,
la Maria guaita,
ja n'hi fa l'ullet.
—Qui m'en privarà
de treure el cap a la finestra?
Qui m'en privarà
de treure el cap quan passarà?
—Pla bé que t'en guardis
de fer-li l'ullet,
petita,
si el moliner passa
i fa petà el fuet.
Moltes te'n dirà
si treus el cap a la finestra;
moltes te'n dirà,
mes cap de bona per casar.

Trad. F. PUJOL

**Fàbrica d'Aiguardents,
Anissats i Licors**

Ramon Riera

Successor de F. Buscà

Fàbrica i Oficines:

Sant Miquel, 43

Vendes detall:

Baluardí, 46

Escuder, 19

Telèfon 21409

BARCELONA

Gran assortit en Licors i Vins generosos
embotellats i a granel

Preu mínim Qualitat màxima

MAGATZEM D'ENCERATS I UTILLATGES DE
LLOGUER PER A TREBALLS DEL PORT I
ESTACIONS • CÀRREGA I DESCÀRREGA DE
VAIXELLS • RECEPCIÓ I LLIURAMENT DE
MERCADERIES EN MOLLS I ESTACIONS

AGAPITO BLASCO

TRANSPORT DE TOTA MENA DE MERCADERIES
PER CAMIONS, TRACTORS I CARRETILLES
ELÈCTRIQUES • SERVEI ESPECIAL DE CÀ-
BRIES I GRÚES PER A TOTS ELS PESOS

OFICINES:

PASSEIG NACIONAL, 50 i 51

MAGATZEM:

CARRER DEL MAR, 98, 100 i 102

GARATGE:

PASSEIG DR. ROBERT, 64

TELÈFONS:

DESPATX 16167

MOLL REBAIX . . 12750

MOLL BARCELONA . 12759

GARATGE 55105

BARCELONA

PROGRAMA

2

I

<i>El cant de la Senyera</i>	MILLET
<i>El rossinyol</i>	MAS i SERRACANT
Sopran sol. : SRA. FORNELLS	
<i>La nina i el moliner</i>	PEREZ MOYA
<i>La Dama d'Aragó</i>	MILLET
Sopran sol. : SRA. FORNELLS	
<i>El mercat de Tàrraga.</i>	GUELL
<i>Bella companyia</i>	PEREZ MOYA
<i>El maridet.</i>	' ,
<i>Cancó del lladre</i>	SANCHO MARRACO
<i>La nostra verema (Sardana)</i>	MORERA
Tenor sol. : SR. TORRA	

II

<i>Les flors de maig (SECCIÓ D'HOMES)</i>	CLAVÉ
<i>Jovenívola (SECCIÓ D'HOMES)</i>	MILLET
<i>El paradís en festa</i>	CANTELOUBE
<i>Cà la vella Bepa</i>	' ,
<i>Ara és nat el diví Infantó</i>	NOYON
<i>Canta i vola que fa sol</i>	VIVES
<i>La Mare de Déu</i>	NICOLAU
<i>Ocellada</i>	JANNEQUIN

Resta terminantment prohibit entrar i sortir de la sala durant l'execució de les obres.

NÒTULA.—Atès el fi benèfic del Concert HI HAURÀ SAFATA

Manresa, març de 1935

PROGRAMA

Distingit consoci:

Per a continuar la tasca de donar periòdicament sessions d'Art, el C. D. i Mestre Director de l'Orfeó Manresà han obtingut la col·laboració dels notables professors senyor Joan Pich i Santasusana (violoncel) i senyoreta Antònia Pich i Santasusana (piano), els quals donaran un selecte Concert en el nostre local social, el propinent diumenge, dia 31 del corrent, a dos quarts de sis de la tarda, executant un escollit i interessant programa.

NOTA. *Per a satisfer les despeses que aquest Concert comporta per a l'Orfeó, es cobrarà als senyors Socis i famílies l'import d'una pesseta.*

I. - VIOLONCEL I PIANO

SONATA EN RE	J. S. Bach (1685-1750)
I. Adagi.	
II. Allegro.	
III. Andante.	
IV. Allegro moderat.	

SONATA EN DO	B. Marcello (1686-1739)
I. Adagi.	
II. Allegro.	
III. Largo.	
IV. Allegro.	

II. - PIANO SOL

Balada.	Chopin
Le plus que lent (valse).	Debussy
Andalusa	Falla
Cubana	Falla
Exaltació (de les Danses fantàstiques)	Turina

III. - VIOLONCEL I PIANO

Cants hebraics	Max Bruch
Trova (de la Suite Elisenda).	E. Granados
Andante (del Concert en re menor).	E. Morera
Réverie	Lamote de G.
Aria (de la Suite en re)	J. S. Bach
Gavotte n° 2	D. Popper

NOTAS ACLARATORIAS

ALALÁA. Canción melancólica que suena en los campos gallegos, generalmente al anochecer, después de la puesta del sol, cuando la veguedad del paisaje da a la música una indefinible tristeza.

CANTAR D'ARRIEIRO. Canto que entona el arriero o trajinante que guía su recua. La última caballería lleva un cencerro, cuyo lento y monótono compás sigue siempre la copla.

ATURUXO. Grito natural agudo, cuyo origen se remonta a tiempos muy antiguos. Es a veces expresión de alegría, y es a veces alarde de valentía y ronil, de retadora arrogancia o de amoroso requiebro.

FOLIADAS. Cantos alegres, acompañados de gaita, tamboril, panderos y conchas que entona la juventud gallega al regresar de las romerías a sus aldeas, ya de noche, en grupos de mozas y mozos. La *foliada* es una reunión de gente campesina, con motivo de alguna festividad, para bailar y divertirse.

RUADAS. Son también cantos populares de los mozos que andan de *rua* o de tuna, recorriendo por las noches los pueblos de la comarca.

CANTO D'ARADA. Es un *alaláa* cantado por el labrador que guía el arado y que al mismo tiempo que anima a los bueyes en la faena de labrar la tierra, habla con los vecinos o vecinas que pasan cerca de él, o trabajan en otras heredades próximas. Canto esencialmente folklórico, es muy típico en la campiña gallega, con todas sus improvisadas incidencias.

PREUS

Llotges pati.	ptes. 25
Llotges amfiteatre.	» 25
Sillons pati.	» 5
Circulars pati.	» 4
Graderies pati.	» 3'50
Sillons amfiteatre.	» 5
Setis numerats 1 ^r rengle.	» 3'50
Setis numerats 2 ⁿ a 5 ^e rengle.	» 2'50
Entrades a localitats.	» 1'50
Entrades generals.	» 1'50

DESPATX DE LOCALITATS

En el magatzem de música «UNIO MUSICAL CASA WERNER» Passeig de Gràcia, 54 (Xamfrà Aragó) de 4 a 7 de la tarda (Tel. 13912)

El día del concert despatx de localitats i entrades a la taquilla del Palau

Palau de la Música Catalana BARCELONA

Sábado 26 Mayo de 1934, a las diez y media noche

Gran Concierto de Arte Gallego

por el renombrado y siempre aplaudido Coro

CÁNTIGAS D'A TERRA DE LA CORUÑA

Director: Adolfo Anta Seoane

Director de escena: Angel García

Maquinista: Jesús Arizmendi

MUIÑEIRAS, FOLIADAS, ALALÁS, CANTOS DE PANDEIRO, ARRIEIRO Y BERGE
5 PAREJAS DE BAILE

"CÁNTIGAS D'A TERRA"

Esta Agrupación Coral, nacida merced a la fecunda semilla sembrada por el fundador de los Coros Gallegos don Perfecto Feijóo, es una de las más antiguas y mejor organizadas de la Región Gallega, donde goza de justo renombre.

Su labor de recolección del folk-lore y difusión del mismo, es lo más importante y grandioso de su actuación en los diez y siete años de constante tenacidad con que viene ejecutando su obra divulgadora en los innumerables conciertos y fiestas celebradas fuera y dentro de la Región; siendo la preferida en todos los conciertos de gala celebrados en La Coruña, y asimismo reconocida como indispensable en los mejores programas de fiestas de Galicia. Hasta la fecha ha realizado excursiones, con un éxito clamoroso, por Asturias, Castilla, León y Andalucía, dando conciertos en Oviedo, Gijón, Avilés, Sama de Langreo, Madrid, Toledo, León, Santander, Astillero, Torrelavega, Jerez de la Frontera, etc., etc., en muchos por tercera vez, y en la presente excursión artística, además de algunas de las Regiones mencionadas, visitarán las de Cataluña y Valencia, con una serie de conciertos en Oviedo, Gijón, León, Valladolid, Burgos, Santander, Bilbao, San Sebastián, Zaragoza, Barcelona, Sabadell, Valencia, Madrid, etc.

Se compone esta colectividad de 38 coristas de ambos sexos, y su fuerte principal lo constituye la más vigorosa y fiel expresión de su inagotable repertorio folk-lórico, con más de 200 obras recogidas y seleccionadas para sus programas, a más de las mejores obras de polifonía gallega de los más grandes maestros de la Región.

La presentación, vestuario y decorado propio, completan la nota marcada en su labor de adaptación insuperable, por lo cual ha logrado la distinción de que goza el Coro, correspondiendo siempre a los fines para que fué creado.

Esta excursión artística se realiza patrocinada por el "Centro de Iniciativas, Propaganda, Turismo y Fiestas de La Coruña".

Al frente de la misma figura como Presidente el culto abogado y Profesor mercantil don Joaquín Martín Martínez, Secretario del Ayuntamiento de la capital de Galicia y delegado especial nombrado por el Ayuntamiento de La Coruña, quien hará la presentación del Coro y disertará sobre los fines que persigue esta Colectividad en sus festivos.

ORDEN DEL CONCIERTO

I

Canto do Arrieiro de Mesoiro (Cruña).
Foliada de Portosin (Cruña).
Canto do Pandeiro de Corme (Cruña).
Negra Sombra, de J. Montes.
Alalà de Carnoedo (Cruña).
«Quer que lle quer», de M. Fartos (Muiñeira humorística)
Troula de Salcedo (Pontevedra).

II

«Pandeirada» con baile por as parexas do Coro.
Solo de Gaitas, por os gaiteiros F. Paradela y C. Corral.
«O Rodicio», Muiñeira a duas gaitas con baile.
Baile, por a parexa infantil.

III

Foliada, de Pontevedra.
Canto do Arrieiro, de Carballino (Orense).
«Tangaraños», Composición jocosa, letra de M. Curros
Enriquez, música de J. C. Chané.—Arreglo a 6 voces
mixtas por M. F. Amor.
Alalà, de Rivadavia (Orense).
Alborada, de P. Veiga.
Canto do Pandeiro, de Lage (Cruña).
Himno a Galicia.

GAITEROS: *Francisco Paradela y Emilio Corral.*

BAILADORES: *Angelita Amboade, Pepita Caridad, Felisa Vázquez,*
Marisa Leiro, Juan Acuña, Fernando Dans, Antonio Aradas
y Lisuco y Encarnita Mosquera.

NOTAS ACLARATORIAS

ALALÁA. Canción melancólica que suena en los campos gallegos, generalmente al anochecer, después de la puesta del sol, cuando la vaguedad del paisaje da a la música una indefinible tristeza.

CANTAR D'ARRIEIRO. Canto que entona el arriero o trajinante que guía su recua. La última caballería lleva un cencerro, cuyo lento y monótono compás sigue siempre la copla.

ATURUXO. Grito natural agudo, cuyo origen se remonta a tiempos muy antiguos. Es a veces expresión de alegría, y es a veces alarde de valentía y ronil, de retadora arrogancia o de amoroso requiebro.

FOLIADAS. Cantos alegres, acompañados de gaita, tamboril, panderas y conchas que entona la juventud gallega al regresar de las romerías a sus aldeas, ya de noche, en grupos de mozas y mozos. La *foliada* es una reunión de gente campesina, con motivo de alguna festividad, para bailar y divertirse.

RUADAS. Son también cantos populares de los mozos que andan de *rua* o de tuna, recorriendo por las noches los pueblos de la comarca.

CANTO D'ARADA. Es un *alaláa* cantado por el labrador que guía el arado y que al mismo tiempo que anima a los bueyes en la faena de labrar la tierra, habla con los vecinos o vecinas que pasan cerca de él, o trabajan en otras heredades próximas. Canto esencialmente folklórico, es muy típico en la campiña gallega, con todas sus improvisadas incidencias.

PREUS

Llotges pati.	ptes. 25
Llotges amfiteatre.	» 25
Sillons pati.	» 5
Circulars pati.	» 4
Graderies pati.	» 3'50
Sillons amfiteatre.	» 5
Setis numerats 1 ^r rengle.	» 3'50
Setis numerats 2 ⁿ a 5 ^e rengle.	» 2'50
Entrades a localitats.	» 1'50
Entrades generals.	» 1'50

DESPATX DE LOCALITATS

En el magatzem de música «UNIO MUSICAL CASA WERNER» Passeig de Gràcia, 54 (Xamfrà Aragó) de 4 a 7 de la tarda (Tel. 13912)

El dia del concert despatx de localitats i entrades a la taquilla del Palau

Palau de la Música Catalana BARCELONA

Sábado 26 Mayo de 1934, a las diez y media noche

Gran Concierto de Arte Gallego

por el renombrado y siempre aplaudido Coro

CÁNTIGAS D'A TERRA DE LA CORUÑA

Director: Adolfo Anta Seoane

Director de escena: Angel García

Maquinista: Jesús Arizmendi

MUIÑEIRAS, FOLIADAS, ALALÁS, CANTOS DE PANDEIRO, ARRIEIRO Y BERGE

5 PAREJAS DE BAILE

“CÁNTIGAS D'A TERRA”

Esta Agrupación Coral, nacida merced a la fecunda semilla sembrada por el fundador de los Coros Gallegos don Perfecto Feijóo, es una de las más antiguas y mejor organizadas de la Región Gallega, donde goza de justo renombre.

Su labor de recolección del folk-lore y difusión del mismo, es lo más importante y grandioso de su actuación en los diez y siete años de constante tenacidad con que viene ejecutando su obra divulgadora en los innumerables conciertos y fiestas celebradas fuera y dentro de la Región; siendo la preferida en todos los conciertos de gala celebrados en La Coruña, y asimismo reconocida como indispensable en los mejores programas de fiestas de Galicia. Hasta la fecha ha realizado excursiones, con un éxito clamoroso, por Asturias, Castilla, León y Andalucía, dando conciertos en Oviedo, Gijón, Avilés, Sama de Langreo, Madrid, Toledo, León, Santander, Astillero, Torrelavega, Jerez de la Frontera, etc., etc., en muchos por tercera vez, y en la presente excursión artística, además de algunas de las Regiones mencionadas, visitarán las de Cataluña y Valencia, con una serie de conciertos en Oviedo, Gijón, León, Valladolid, Burgos, Santander, Bilbao, San Sebastián, Zaragoza, Barcelona, Sabadell, Valencia, Madrid, etc.

Se compone esta colectividad de 38 coristas de ambos sexos, y su fuerte principal lo constituye la más vigorosa y fiel expresión de su inagotable repertorio folk-lórico, con más de 200 obras recogidas y seleccionadas para sus programas, a más de las mejores obras de polifonía gallega de los más grandes maestros de la Región.

La presentación, vestuario y decorado propio, completan la nota marcada en su labor de adaptación insuperable, por lo cual ha logrado la distinción de que goza el Coro, correspondiendo siempre a los fines para que fué creado.

Esta excursión artística se realiza patrocinada por el “Centro de Iniciativas, Propaganda, Turismo y Fiestas de La Coruña”.

Al frente de la misma figura como Presidente el culto abogado y Profesor mercantil don Joaquín Martín Martínez, Secretario del Ayuntamiento de la capital de Galicia y delegado especial nombrado por el Ayuntamiento de La Coruña, quien hará la presentación del Coro y disertará sobre los fines que persigue esta Colectividad en sus festivales.

ORDEN DEL CONCIERTO

I

Canto do Arrieiro de Mesoiro (Cruña).
Foliada de Portosin (Cruña).
Canto do Pandeiro de Corme (Cruña).
Negra Sombra, de J. Montes.
Alalà de Carnoedo (Cruña).
«Quer que lle quer», de M. Fartos (Muiñeira humorística)
Troula de Salcedo (Pontevedra).

II

«Pandeirada» con baile por as parexas do Coro.
Solo de Gaitas, por os gaiteiros F. Paradela y C. Corral.
«O Rodicio», Muiñeira a duas gaitas con baile.
Baile, por a parexa infantil.

III

Foliada, de Pontevedra.
Canto do Arrieiro, de Carballino (Orense).
«Tangaraños», Composición jocosa, letra de M. Curros
Enriquez, música de J. C. Chané.—Arreglo a 6 voces
mixtas por M. F. Amor.
Alalà, de Rivadavia (Orense).
Alborada, de P. Veiga.
Canto do Pandeiro, de Lage (Cruña).
Himno a Galicia.

GAITEROS: Francisco Paradela y Emilio Corral.

BAILADORES: Angelita Amboade, Pepita Caridad, Felisa Vázquez,
Marisa Leiro, Juan Acuña, Fernando Dans, Antonio Aradas
y Lisuco y Encarnita Mosquera.

NOTAS ACLARATORIAS

ALALÁA. Canción melancólica que suena en los campos gallegos, generalmente al anochecer, después de la puesta del sol, cuando la vegetación del paisaje da a la música una indefinible tristeza.

CANTAR D' ARRIERO. Canto que entona el arriero o trajinante que guía su recua. La última caballería lleva un cencerro, cuyo lento y monótono compás sigue siempre la copla.

ATURUXO. Grito natural agudo, cuyo origen se remonta a tiempos muy antiguos. Es a veces expresión de alegría, y es a veces alarde de valentía y ronil, de retadora arrogancia o de amoroso requiebro.

FOLIADAS. Cantos alegres, acompañados de gaita, tamboril, panderos y conchas que entona la juventud gallega al regresar de las romerías a sus aldeas, ya de noche, en grupos de mozas y mozos. La *foliada* es una reunión de gente campesina, con motivo de alguna festividad, para bailar y divertirse.

RUADAS. Son también cantos populares de los mozos que andan de *rua* o de tuna, recorriendo por las noches los pueblos de la comarca.

CANTO D' ARADA. Es un *alaláa* cantado por el labrador que guía el arado y que al mismo tiempo que anima a los bueyes en la faena de labrar la tierra, habla con los vecinos o vecinas que pasan cerca de él, o trabajan en otras heredades próximas. Canto esencialmente folklórico, es muy típico en la campiña gallega, con todas sus improvisadas incidencias.

PREUS

Llotges pati.	ptes. 25
Llotges amfiteatre.	» 25
Sillons pati.	» 5
Circulars pati.	» 4
Graderies pati.	» 3'50
Sillons amfiteatre.	» 5
Setis numerats 1 ^r rengle.	» 3'50
Setis numerats 2 ⁿ a 5 ^e rengle.	» 2'50
Entrades a localitats.	» 1'50
Entrades generals.	» 1'50

DESPATX DE LOCALITATS

En el magatzem de música «UNIO MUSICAL CASA WERNER» Passeig de Gràcia, 54 (Xamfrà Aragó) de 4 a 7 de la tarda (Tel. 13912)

El día del concert despatx de localitats i entrades a la taquilla del Palau

Palau de la Música Catalana BARCELONA

Sábado 26 Mayo de 1934, a las diez y media noche

Gran Concierto de Arte Gallego

por el renombrado y siempre aplaudido Coro

CÁNTIGAS D'A TERRA DE LA CORUÑA

Director: Adolfo Anta Seoane

Director de escena: Angel García

Maquinista: Jesús Arizmendi

MUÑEIRAS, FOLIADAS, ALALÁS, CANTOS DE PANDEIRO, ARRIERO Y BERGE
5 PAREJAS DE BAILE

"CÁNTIGAS D'A TERRA"

Esta Agrupación Coral, nacida merced a la fecunda semilla sembrada por el fundador de los Coros Gallegos don Perfecto Feijóo, es una de las más antiguas y mejor organizadas de la Región Gallega, donde goza de justo renombre.

Su labor de recolección del folk-lore y difusión del mismo, es lo más importante y grandioso de su actuación en los diez y siete años de constante tenacidad con que viene ejecutando su obra divulgadora en los innumerables conciertos y fiestas celebradas fuera y dentro de la Región; siendo la preferida en todos los conciertos de gala celebrados en La Coruña, y asimismo reconocida como indispensable en los mejores programas de fiestas de Galicia. Hasta la fecha ha realizado excursiones, con un éxito clamoroso, por Asturias, Castilla, León y Andalucía, dando conciertos en Oviedo, Gijón, Avilés, Sama de Langreo, Madrid, Toledo, León, Santander, Astillero, Torrelavega, Jerez de la Frontera, etc., etc., en muchos por tercera vez, y en la presente excursión artística, además de algunas de las Regiones mencionadas, visitarán las de Cataluña y Valencia, con una serie de conciertos en Oviedo, Gijón, León, Valladolid, Burgos, Santander, Bilbao, San Sebastián, Zaragoza, Barcelona, Sabadell, Valencia, Madrid, etc.

Se compone esta colectividad de 38 coristas de ambos sexos, y su fuerte principal lo constituye la más vigorosa y fiel expresión de su inagotable repertorio folk-lórico, con más de 200 obras recogidas y seleccionadas para sus programas, a más de las mejores obras de polifonía gallega de los más grandes maestros de la Región.

La presentación, vestuario y decorado propio, completan la nota marcada en su labor de adaptación insuperable, por lo cual ha logrado la distinción de que goza el Coro, correspondiendo siempre a los fines para que fué creado.

Esta excursión artística se realiza patrocinada por el "Centro de Iniciativas, Propaganda, Turismo y Fiestas de La Coruña".

Al frente de la misma figura como Presidente el culto abogado y Profesor mercantil don Joaquín Martín Martínez, Secretario del Ayuntamiento de la capital de Galicia y delegado especial nombrado por el Ayuntamiento de La Coruña, quien hará la presentación del Coro y disertará sobre los fines que persigue esta Colectividad en sus festivales.

ORDEN DEL CONCIERTO

I

Canto do Arrieiro de Mesoiro (Cruña).
Foliada de Portosin (Cruña).
Canto do Pandeiro de Corme (Cruña).
Negra Sombra, de J. Montes.
Alalà de Carnoedo (Cruña).
«Quer que lle quer», de M. Fartos (Muiñeira humorística)
Troula de Salcedo (Pontevedra).

II

«Pandeirada» con baile por as parexas do Coro.
Solo de Gaitas, por os gaiteiros F. Paradela y C. Corral.
«O Rodicio», Muiñeira a duas gaitas con baile.
Baile, por a parexa infantil.

III

Foliada, de Pontevedra.
Canto do Arrieiro, de Carballino (Orense).
«Tangaraños», Composición jocosa, letra de M. Curros
Enriquez, música de J. C. Chané.—Arreglo a 6 voces
mixtas por M. F. Amor.
Alalà, de Rivadavia (Orense).
Alborada, de P. Veiga.
Canto do Pandeiro, de Lage (Cruña).
Himno a Galicia.

GAITEROS: Francisco Paradela y Emilio Corral.

BAILADORES: Angelita Amboade, Pepita Caridad, Felisa Vázquez,
Marisa Leiro, Juan Acuña, Fernando Dans, Antonio Aradas
y Lisuco y Encarnita Mosquera.

PRIMER FESTIVAL DE MÚSICA MA-
LLORQUINA ORGANITZAT A L'HISTÒRIC
PALAU DE L'ALMUDAINA PER LA CA-
PELLA CLÀSSICA DE MALLORCA DIRI-
GIDA PER M^N. JOAN M.^A THOMÀS DIA
VIII D'OCTUBRE DE MCMXXXIII
A LES QUATRE

PROGRAMA

Llegiu atentament les notes abans de cada execució

PRIMERA PART

Motets

Responsori del Dimecres de Cendra

(revisió i transcripció a 4 v. mixtes de J. M.ª Thomàs)

"El Senyor parlà a Abram diguent: No hakis por, Abram! Jo som el teu Protector i et faré mercè d'un premi molt gran. Car jo som el Senyor que et vaig alliberar de Ur dels Caldèus."

Quam dilecta

"Que és d'amable el lloc on habitau, Senyor dels Exèrcits!... La meva ànima sospira i defalleix pels arris del Senyor... L'auellet sap trobar-se recès i la tórtora fa un niu per als seus pollets: els vostres altars, mon rei i mon Deu!..."

ANTIFONA DE LA VERGE

(transcripció i versió expressiva de J. M.ª Thomàs)

Primera audició en concert a Palma d'aquest gran polifonista contemporani de Victoria i Palestrina, que fou el primer mestre de capella de la Seu de Mallorca després del Concili Tridentí. Poc es sap de la seva vida. La data del seu funeral consta al "Llibre d'Òbits" de l'arxiu capitular. De les seves obres sols resta avui a l'arxiu de la Seu un petit volum "de faristol" bona part del qual ha esdevingut ilegible per haver estat arreconat qui sap quans d'anys en un porxo del campanar d'on va salvar-lo providencialment Mn. Antoni Pont de bona memòria. El mestre Pedrell, a més de donar compte de tan interessant descoberta en un breu estudi publicat a M. S. H., féu la transcripció d'un Magnificat i de l'Antífona mariana que avui canta la CAPELLA CLÀSSICA DE MALLORCA segons la nova transcripció i versió expressiva de Mn. J. M.ª Thomàs.

L'Antífona, bellament majestuosa i expressiva alhora, es divideix en tres parts breus que corresponen admirablement al text litúrgic:

I. Salutació: "Ave, Regina dels Cels, Senyora dels Angels"...

II. Felicitació: "Alegrau-vos, Verge gloriosa, bella per damunt totes."

III. Comiat i Pregària: "Adéu-siau, o la molt honorable! i a Crist pregau per nosaltres".

Cançons Populars

El rei n'ha fetes fer crides...

(estrena)

"...garidon dondaina, que crides n'ha fetes fer, garidon dondé: que tots los més "guilants homes"... a la guerra n'han d'ané. Jo que tenc la muller jove... a n'a qui la deixaré?..."

Cançó de Març (Poesia de Guillem Colom)

(estrena)

"Sortiu, fradines, a cullir espàrecs tendres, que la vella cançó diu que els espàrecs menen gendres... Mes no us deixeu enganxar... l'esperaguera és traidora... L'amor sempre està despert i sap totes les draceres, fins quan dorm té un ull obert com les llebres penyaleres..." — La música glossa una cançó de veremar, de Binisalem. A la part central, l'autor intercala una melodia original de bell caient popular.

La Sesta (Poesia de Gabriel Alomar)

Meravellosa evocació d'un migdia d'estiu a Mallorca.- Tonades dels cossiers... dins la pau de la natura. "La terra tomba en desmai"... "I el bes del sol flamejant de migdia beu en deliqui el terré enamorat"... "El bes del sol encés d'amor!... Ah!"

Homenatge

Don Juan i Don Ramon

Romanc migeval dels dos germans que, a la caçada, es maten l'un a l'altre. Diàleg del moribund amb la seva mare.- Melodies de "El rei n'ha fetes fer crides" (Artà); tonades d'es batre y d'es segà.

B. SALAS

R. VICH

P. VILLALONGA
(15.. 1609)

A. GELABERT

B. OLIVER

A. NOGUERA

F. PEDRELL

SEGONA PART

Motets

Salve Regina (Texte mallorquí)

(estrena)

Trànsit de Sant Francesc

"En la vostra mort s'alegren els Cels i exulten els Angels, mentres la Trinitat us invita i us diu: quedau-vos per sempre amb nosaltres."

Cançons Populars

La vella i l'estudiant (Humoresca)

Una vella rica s'enamora d'un estudiant pobre. Li fa testament. Es casen. El diilluns fan la boda. El dimarts la vella mor. L'Estudiant va a l'enterro amb un fabiol sonant. I amb els diners de la vella... en troba una de quinze anys!

Sò de Pastera

(estrena)

"No estic tan enamorada que no em pugui devertir; l'amor no em fa mal a mí perquè hi sé donà passada..." A Sòller marquen el ritme insistent i característic d'aquesta cançó amb cops de pedra damunt la post de la pastera: d'ací el nom de Sò de pastera. Al final, un ritme de "copeo" amb el text tradicional d'aquest ball mallorquí.

Fe, Pàtria, Amor. (Poesia d'Andreu Caimari)

(estrena)

Tres estrofes glossen el títol d'aquest Himne: I. "Cantam l'amor del cor qui s'aponcella, vou-veri-vou de mare qui ha fruitat"... II. "Nostra Ciutat fa olor de messes plenes... Cantam la Pàtria que arrela com el pi de les carenes"... III. L'heròica fe dels avis transfigura de les ciutats preclares l'unió... Cantam la fe que ens fa immortals de la ciutat futura"...

Cançó de l'Espadar

1. Amb el sò de l'espada sabs que hi fa de bon cantar!... La meva cançó serà pel meu estimat!... -- 2. Perquè encara som poncella la tonada escoltarà... i dins son cor florirà... -- 3. Mes quan ja seré molt vella sense riure ni estimar... la meua veu se perdrà amb el sò de l'espada!...

Homenatge

Cançó, CHOPIN (Extractada de la Balada en fa major). Adaptació per a Chor Mixte

El mestre Falla amb sorprenent encert ha aplicat a la seva bella adaptació chopiniana aquest fragment de Verdaguer (Balada de Mallorca de L'Atlàntida): "A la vora, vora del mar, umplia una verge son cànter d'argila, mirant-se en la font; son peu de petxina rellicsa en la molça i, a trossos, lo cànter s'enfonza rodant: del plor que ella feia, la mar que era dolça, se torna amargant!..."

M. CAPLLONCH

R. CORTÉS

J. M.ª THOMÀS

J. MAS PORCEL

A. TORRANDELL

B. SAMPER

M. DE FALLA

L'ingrés al gran Pati del Palau de l'Almudaina on, per raó del caràcter popular, es farà el Festival, és del tot gratuït, però cal presentar, a l'entrada, aquest Programa que serveix d'invitació personal. Poden ocupar-se seients amb la petita gratificació d'una pesseta o cinquanta cèntims, segons el lloc.

*La Capella Clàssica de Mallorca
remercia profundament de les facilitats
donades per a la celebració del Festival,
l'Excm. Consell d'Administració del Pa-
trimoni de la República; els Excms. se-
nyors Comandant General i President de
l'Audiència, i el Sr. Administrador del
Patrimoni Balear.*

4 OCT 193

Sr. President de l'Associació de Musica da Càmera

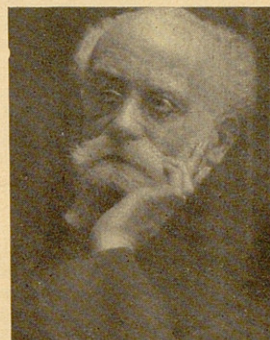
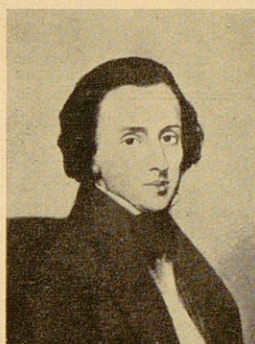
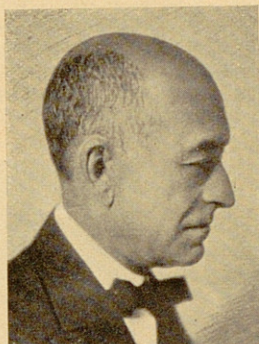
Ens plau invitar-vos al nostre Festival i, en cas de no poder venir, us agraïrem la vostra valuosa adhesió, tota vegada que es tracta d'un acte que esperam que assolirà la més bella fecunditat inicial en la consecució dels nostres ideals com a músics i com a fills de la gloriosa família catalana-valenciana-balear.

Vos pregam de voler llegir el manifest de la CAPELLA (que segueix les biografies dels artistes), particularment el paràgraf acotat amb llapis.

Cordialment us saluda la

8 Octubre 1933

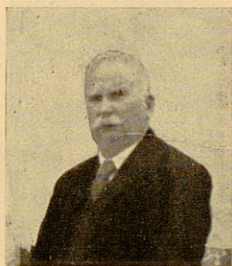

HOMENATGE

En el primer programa dedicat exclusivament als compositors de casa no podien ésser oblidats els noms de tres grans músics que, sense ésser mallor-

quins, han estat en viu i fecund contacte amb la nostra terra que, tradicionalment agraïda, els ofereix avui aquest petit homenatge per la veu, modesta però sincera, dels seus propis músics.

Homenatge a FREDERIC CHOPIN, el genial músic polonès que ha incorporat el nom de la nostra Mallorca a la història de la música. I, en un pla més apropiat, homenatge al mestre PEDRELL que fou l'encoratjador de Noguera en la seva difícil lluita "davidica"; l'admirador de la "Capella de Manacor" (per a la qual va escriure "Don Joan i don Ramon", una de les obres corals més reeixides segons Schindler) i el descobridor, davant el món musical, de Pau Villalonga. Homenatge al mestre FALLA que acaba de passar per la nostra illa en intens i fecund pelegrinatge per a copsar la bellesa i la pau de Mallorca i fer-ne música alta i sentida; al mestre Falla que ha volgut exercitar hores i hores el seu saber i la seva paciència prop dels cantors de la nostra "Capella" a la qual acaba d'ofrenar els drets d'edició i execució del seu homenatge chopinià com un present del seu afecte i de la seva indeclinable gentilesa.

MIQUEL CAPLLONCH.—

* 1861 a Pollensa. Molt jove va obtenir els primers premis de solfeig, piano i harmonia al Conservatori de Madrid on havia fet els seus estudis. L'any 1884 tornà a Mallorca i després d'un concert donat a Palma, fou pensionat per la Diputació per anar a Berlín ingressant, per oposicions, a la *Hochschule* en la qual es perfeccionà durant tres

cursos, amb els millors mestres. També va rebre els consells de Clara Schumann. Fins l'any 1912 va viure a Berlín dedicat especialment a l'ensenyança del piano i harmonia i donant concerts. Entre els seus molts deixebles figura Artur Rubinstein que començà amb el mestre Capllonch els seus primers estudis a Berlín. El famós professor de la *Hochschule*, Karl Barth que havia estat el seu mestre, el nomenà auxiliar seu, càrrec que exercí durant molts d'anys. Durant la seva llarga estada a Alemanya es va dar a conèixer com a compositor i concertista de piano fent algunes tournées i editant a Berlín i a Leipzig nombroses composicions per a piano, *lieder*, chors, i un Quartet de corda que va ésser estrenat a Berlín. L'any 1912 va tornar a Espanya i, després de

RAFAEL CORTÉS.— * 4 de març de 1875 a Palma de Mallorca. Fou alumne de solfeig del Sr. Nicolau Bonnin, organista de Sant Jaume, i del mestre Bartomeu Torres (harmonia). Va fer la carrera esglesiàstica al Seminari de Palma i des de 1900 va ésser, durant alguns anys, organista de la Parròquia de Sant Miquel, d'aquesta ciutat. Des de 1930 ho és de la de Sant Jaume. És autor de diferents composicions corals a dues, tres i quatre veus. Una d'aquestes, "La festa del Puig de Pollensa", harmonització a quatre veus de la cançó de trescolar, de "Deixem lo dol" i de les "xeremies" de Lluch, amb text d'algunes estrofes de la poesia del mateix títol, "La festa del Puig de Pollensa", de Mossen Costa i Llobera va obtenir un "accesit" en el Concurs de música de L'Orfeó Mallorquí. Mn. Cortés, com hem dit abans, és actualment organista de la parròquia de Sant Jaume i viu exclusivament dedicat a la música religiosa i a l'exercici del seu ministeri.

breus temporades a Madrid i Barcelona, va establir-se definitivament a Mallorca.

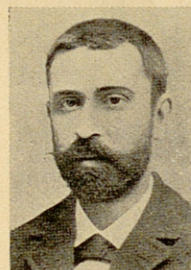
ANDREU GELABERT. — * 1873 a Palma. Començà els estudis amb el mestre Torres. Als 19 anys va anar a Barcelona aon treballà el contrapunt i la orquestració durant tres anys amb el Mtre. Nicolau. Retornat a Palma en 1895, es dedicà al professorat de piano i a la composició. Poc temps després fundava l'“Orfeó Mallorquí” i organitzava dues series de concerts

vocals i instrumentals amb primeres audicions a Mallorca d'obres de Wagner, Schumann, Gounod, i Perosi. Treballà llarg temps a la nostra illa, especialment per la dignificació de la música i dels músics de Banda, havent arribat a elaborar un excel·lent projecte d'unificació de les Bandes de Palma. Després, però, establí definitivament la seva residència a Barcelona. Ha escrit obras corals i per a Banda, una missa i la Suite simfònica “Escenes Mallorquines” executada, en part, per l'Orquestra Simfònica de Barcelona.

JAUME MAS PORCEL. — * 5 de setembre de 1909 a Palma. Començà amb el mestre Negre i es diplomà al Conservatori de Madrid. Després d'obtenir la pensió de la Diputació, passà a París a perfeccionar els estudis pianístics a l'Escola Normal de Música sota la direcció d'Alfred Cortot. Retornat a Mallorca, es dedicà a l'ensenyament del piano i als concerts, havent donat ja

nombrosos recitals a Palma. També s'ha fet aplaudir a Barcelona. Des de 1930 és Secretari del “Comité Pro Chopin”. Ha escrit dues Suites sobre música popular mallorquina, una de las quals, publicada amb el títol de “Tonades i Balls Populars de Mallorca”, ha estat executada a la Sala Erard, de París, a l'Institut d'Estudis Musicals”, de Barcelona, i, dirigida per l'autor, al Teatre Principal de Palma.

ANTONI NOGUERA. — * 1860 a Palma. Compositor, crític i musicògraf, estudià—el primer de tots— el nostre folk-lore musical. Gran amic i fidel seguidor de les doctrines de Pedrell, en articles de Premsa, en conferències, i des del Saló Beethoven (aon es reunia amb els esperits més selectes d'aquella generació: Joan Alcover, Gabriel Alomar, Miquel dels S. Oliver, etc.) lluità incansablement per la cultura musical a Mallorca, especialment per la “mallorquinització” del nostre art. Estimulat pel brillant exemple de l'Orfeó Català y desitjós de comptar amb un instrument de realització dels seus ideals artístics, l'any 1897 fundà, amb el benemèrit Mn. Pont, la “Capella de Manacor” que féu conèixer ací les obres dels grans polifonistes i la nostra música popular. Noguera va compondre per a la “Capella” alguns chors entre els quals cal esmentar l'exquisit poema “La Sesta”. També escrigué obras per a piano i una “Memòria sobre cants populars i danses de l'illa de Mallorca” que fou premiada l'any 1893 en un concurs de Barcelona. Morí prematurament a Palma l'any 1904.

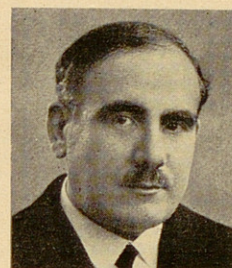
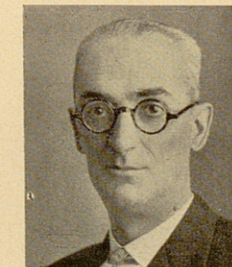
BARTOMEU OLIVER. — * 19 de Juny de 1895 a Felanitx. Als quinze anys ja formava part de la Banda de Música del Regiment de Palma que aleshores dirigia el mestre Balaguer, que fou el seu primer iniciador. Amb ell passà després a la Banda d'Inca. Organitzador incansable, prest creà una nova Banda a Selva, “La Musa”, amb la qual va obtenir el primer premi al Concurs celebrat a Palma l'any 1925. Posteriorment ha organitzat la “Banda Municipal” d'Inca. Ha escrit més de cinquanta composicions per a Orquestra, Banda, Chors, etc. L'any 1930 fou premiada en un Concurs Nacional de Madrid la seva “Cançó Mallorquina”, fragment de la Suite “Xiluar” per a Orquestra. Viu a Inca dedicat a l'estudi i al perfeccionament de la seva corporació artística.

BERNAT SALAS. — * 5 de març de 1874 a Inca. Fou alumne del mestre Torres amb el qual estudià el piano i l'harmonia. L'any 1895, ja era organista per oposicions a la catedral de Segovia. L'any 1901 prengué part a les oposicions d'organista de la catedral de Palma i va obtenir la plaça. Dos anys després, també per oposicions, devenia organista de la catedral de Sevilla i, finalment, l'any 1912 tornava a ésser organista de la catedral de Mallorca. Prengué part en els concerts d'orgue organitzats a la catedral de Sevilla durant el II Congrés de Música Sagrada i en altres celebrats en esglésies de Sevilla i de Mallorca. Fou membre de Tribunals d'oposicions a Beneficis musicals de les catedrals de Segovia, Sevilla, Oriola i Mallorca. Igualment formà part de comissions de Música Sagrada en aquestes diòcesis. Es autor d'obres corals i religioses i d'una Misa estrenada a la catedral de Mallorca. Morí a Palma el gener de 1932.

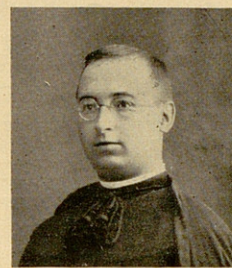
BALTASAR SAMPER. — * 3 de maig de 1888 a Palma. Començà amb el P. Cardell i el Mtre. Melcior Oliver; als 19 anys, va esdevenir deixeble de Granados per al piano i harmonia. Granados va distingir-lo sovint com a suplent a la seva classe de piano. Perfeccionà la composició amb Pedrell i seguidament es dedicà a la carrera de concertista donant recitals de piano a Catalunya on va fer conèixer alguns compositors contemporanis. Després va deixar els concerts per dedicar-se a la composició i a la crítica que exerceix amb gran autoritat al diari de Barcelona “La Publicitat”. L'any 1928 va ésser presentat a Mallorca, per l'“Associació Bach”. Poc temps després, era estrenada al Liceu, la seva primera Suite per a orquestra, que després ha estat donada a París, Madrid, Mallorca i Estats Units. Samper treballa activament en l'Obra del Cançonero Popular de Catalunya i recentment ha estat nomenat Director de la Radio-Nacional de Barcelona. En 1928 i 1931 els seus admiradors de Mallorca li varen oferir homenatges amb motiu del seus èxits a l'Associació Bach i als Festivals Chopin.

ANTONI TORRANDELL. — * 17 d'agost de 1881 a Inca. Deixeble del seu pare i del Mtre. Balaguer, fou presentat per aquest al Conservatori de Madrid aon va aconseguir per unanimitat el primer premi d'harmonia i el de piano a les classes dels mestres Fontanilla i Tragó, respectivament. Després anà a París i treballà el contrapunt i fuga, la orquestració i

composició amb Charles Tournemire, el famós organista de Santa Clotilde. Fins l'any passat, amb l'excepció del període de la guerra, ha residit sempre a París, dedicat a l'ensenyament i als concerts de piano. Com a pianista s'ha fet aplaudir a París, Espanya, Rumania i altres països, i com a compositor, la seva sonata per a violoncel va ésser premiada per la Société Nationale l'any 1913; la seva Missa “Pro Pace” (estrenada a la catedral de Palma) va executar-se amb gran èxit a la catedral d'Orléans per un chor de 200 cantors dirigits per L'Abbé Luçon; algunes de les seves obres d'orquestra han estat donades a París i Strassbourg; finalment, el “Cercle Musical” de París va organitzar, l'any passat, un Festival Torrandell amb la cooperació de l'autor que ara viu a Mallorca aon recentment s'ha fet aplaudir en diferents

RAFAEL VICH. — * 1893 a Felanitx. Fou primerament alumne del seu pare, organista de la parròquia de Felanitx, i després, del professor Sr. Masot, a Palma, amb el qual estudià el piano i l'harmonia. Treballà el contrapunt i l'orgue amb el mestre Vicents M.ª de Gibert, organista de l'Orfeó Català. L'any 1914 fou nomenat organista suplent de la catedral de Mallorca i set anys després, poc abans d'acabar els estudis esglesiàstics, va obtenir per oposicions, el benefici de primer organista i mestre de Capella a la catedral de Còrdoba. El mateix any fou nomenat Director de la Schola Cantorum i Professor del Seminari d'aquella diòcesi. L'any 1931 va obtenir per oposicions la plaça d'organista de la catedral de Palma. Compositor de música religiosa ha obtingut premis en diferents certàmens per treballs literario-musicals. Ha donat audicions d'orgue a les catedrals de Còrdoba i de Mallorca. L'any 1929 prengué part en el concert d'inauguració de l'orgue de la Sala “Domus Artis” de Palma.

concerts com a compositor i concertista, amb el violinista Ph. Aghazarian.

JOAN M.ª THOMAS. — * 7 de desembre de 1896 a Palma. Alumne de solfeig i piano de l'organista Sr. Tous a Palma i dels Mestres Eusebi Daniel (solfeig, piano, orgue, harmonia i contrapunt) i Mas i Serracant (música religiosa), a Barcelona. De 1914 a 1928 fou organista suplent a la catedral de Mallorca. De 1929 a 1931, organista de “Domus Artis”. Des de 1926 (data de la inauguració per Mn. Thomàs de l'orgue reformat de la catedral de Palma) donà primeres audicions a Mallorca, en concerts públics, de les grans obres d'orgue de J. S. Bach, Franck, Mendelssohn, Liszt. Ha inaugurat diferents orgues i ha donat audicions privades en esglésies i sales

“Comité Pro Chopin” organitzador dels Festivals anuals a Palma i Valldemossa. En 1931 creador del “Quartet Vocal de Càmera” i des de 1932, creador i director de la

de París, Barcelona i Guipúzcoa. Ha publicat obres per orgue i per a cant. Es col·laborador de revistes musicals de Berlín, Londres, París i Amèrica. De 1925 a 1930 fou representant de Catalunya a l'Anuari i publicacions del Musical Digest de Nova York. Creador i director de Philharmonia, revista internacional de música. Conferenciant a Barcelona i a San Sebastian. En 1928, creador de l'“Associació Bach per la Música Antiga i Contemporània”. Des de 1930, creador i director del

CAPELLA CLÀSSICA DE MALLORCA

Agrupació creada amb un alt desig de superació espiritual i artística. S'intitula CAPELLA amb la significació, ni exclusivament esglesiàstica ni exclusivament profana, que tenia aquest mot durant la més bella època de la música, del s. XVI al XVIII;

CLÀSSICA, perquè la serenitat de pensament, la perfecció de forma, l'elegància i elevació espiritual dels més grans representants d'aquella època de pur i autèntic classicisme (que és tot el contrari de l'academicisme), són la base més ferma de cultura i la ve-

ritable cèl·lula perennis de renovació artística; DE MALLORCA, ço és, netament mallorquina perquè vol amarar-se profundament de l'agre de la terra i despertar l'ànima de Mallorca a l'alba d'una vida nova per l'harmonia i la cançó com en el mite d'Orfeu.

Vol cantar la GERMANOR íntima de la nostra petita llar mallorquina i la més ampla de la gran família que, a l'altra banda del mar, parla la nostra llengua i canta les nostres cançons, i la més difusiva encara de tots els qui som fills de la nova Espanya gran; i per damunt de tota frontera i de tot exclusivisme de raça, vol alçar les seves cançons com un porta-pau de germanor universal, talment la veu dels àngels de Betlem, per a tots els homes de bona voluntat, sens demanar-los d'on venen ni on van...

Vol cantar sempre amb l'ALEGRIA conscient i serena que és mare de la perseverància i de l'optimisme, que serva el secret de la fortitud i de la victòria i que és part tan substancial de l'esperit de la CAPELLA, que ella no canta mai amb més delit ni amb més ànima que quan ha de superar obstacles o incomprendions, per tal de no fer com aquells qui en la tribulació penjaven llurs cítares als sàlzers de Babilònia, sinó com els qui davant el perill alçaven els joiosos clarins contra el murs de Jericó.

Finalment, el TREBALL és el seu bategar vital: en aturar-se de treballar, la CAPELLA haurà acabat de viure. Des del 5 de maig de 1932 que, després d'uns vuit mesos de preparació, va fer el seu primer concert al Festival Chopin d'aquell any amb el pianista Rubinstein, la CAPELLA ha donat 19 audicions de conjunt i 15 per seccions, en total, 34 actuacions de les quals 28 han estat públiques en teatres, sales i esglésies, i les demás dedicades a músics eminents que es trobaven de pas a Mallorca. Afegiu els ensaïes durant els 17 mesos transcorreguts des del primer concert, i tendreu un total de 236 actes col·lectius celebrats pels entusiastes cantors, tots els quals, exercint altres professions, han de privar-se de part del seu legítim descans i fins i tot, alguns que viuen fora del recinte antic de la ciutat han de recórrer distàncies considerables per assistir a les reunions de la CAPELLA.

Dels resultats artístics d'aquest treball tan intensiu n'han fet esment no sols els diaris mallorquins sinó algunes de les més grans revistes musicals estrangeres com *La Revue Musicale*, de Paris, i *The Musical Courier*, de Nova York, en articles signats per altes personalitats artístiques igualment estrangeres. A més a més, compositors, concertistes i crítics de la categoria dels Falla, Tansman, Hageman, Copeland, Kolisch, Labunski, Samper, Nin-Culmell, Garbousova, Rubinstein, Liebling, Sokoloff, Titta Ruffo, Arrau, etz., han fet, de parau-

la i per escrit, els més fervents elogis de la CAPELLA.

I com si aquests treballs purament musicals no bastassin per a fer patent la vitalitat de l'arbre que tals fruits ha donat en menys de dos anys, la CAPELLA, apenes iniciada la seva vida, vuit mesos abans del seu primer concert, ampliant el radi benafactor de la seva activitat peculiar, s'apressava, primer que ningú, a vetllar per un bell monument artístic: fet ben remarcable en un país on hem vist com des de fa cent anys, ni les corporacions oficials ni els particulars, malgrat la bona voluntat de tots, podien evitar sovint enderrocaments, mutilacions o manques de respecte a edificis i temples artístics, a monuments, portes i muralles... Ara bé; abans de que la creació del Consell d'Administració del Patrimoni de la República vengués a garantir oficialment—gràcies a la cultura dels dignes consellers—la preservació artística de la Capella del Palau de l'Almudaina, tan venerable dins la nostra història, quan res no es podia preveure i quan ningú pensava en la possible repetició del cas de la bella nau gòtica de Santa Margarida a l'Hospital Militar, sols la CAPELLA CLÀSSICA DE MALLORCA s'en preocupava, tot sol·licitant-la en l'única forma en que la llei la feia aconseguible, per renovar l'antiga tradició interrompuda durant el segle passat, dels vells músics mallorquins que tenien un fogar a la mateixa capella de l'Almudaina sense ofensa per part dels músics, ni llavors ni ara, dels fins tradicionals de l'edifici, comparables, en aquest cas, i entre mil exemples, als de la venerable catedral de Burgos quan el dia 29 d'abril d'aquest mateix any, s'hi donava un magnífic concert espiritual davant 7.000 persones d'aquella gloriosa metròpoli.

Durant el curs que avui inaugura tan bellament, la CAPELLA organitzarà, entre altres concerts, la dolça Festa Nadalena que amb tan gran succés va introduir l'any passat, i la celebració d'un altre Festival mallorquí dedicat (com a commemoració del nostre petit romanticisme) als nostres músics noucentistes, des de Frontera de Valldemosa, Tortell i Joaquim Sanxo, a B. Torres i A. Torrens.

Potser no us seria fàcil trobar una altra institució de música o de cultura que, en igual temps de vida, pogués oferir-vos un historial com el que us ofereix la CAPELLA. Teniu en compte que no es tracta d'una agrupació formada per homes poderosos, influents, o del gran món, sinó per un estol de joves que sense més força que la seva voluntat de ferro ni més tresor que el seu amor a l'Art i a la Pàtria, volen fer ressonar per tota l'illa el seu crit de pau, d'espiritualitat i de cultura: *Per la Música i per Mallorca, obrim els braços, alcem els cors, i refilem les nostres cançons que són la més pura expressió de la nostra ànima!*

Mallorquí!

Si encara no us heu inscrit Protector de la Capella, que és una Obra exclusivament cultural i benèfica, genuïnament mallorquina, i filla de molts de treballs i sacrificis, llegiu el que ha escrit un dels més famosos mestres de l'art del cant:

“Nel mio breve soggiorno a Mallorca, fra i cari ricordi ch'io serbo vivi nella memoria, la più grande gioia dello spirito fú per me d'ascoltare il coro maraviglioso instruito con tanto amore dall'Abate Juan Maria Thomas, il quale ha saputo trarre dalla schiera dei suoi numerosi e bravissimi allievi, il massimo della emozione mistica, attraverso una esecuzione impeccabile, non inferiore certamente al coro della Cappella Sistina di Roma.”

TITTA RUFFO

Mallorquins!

No volgüem seguir ja més el trist costum de deixar que els nostres amics de fora casa hagin d'ensenyar-nos a conèixer, estimar i protegir les nostres coses.

CAPELLA CLÀSSICA DE MALLORCA

DIA 4 DE FEBRER DE 1934, A LES 6 EN PUNT, A L'HISTORIC PALAU DE L'ALMUDAINA

CLAUSURA DEL "BETLEM" ARTÍSTIC I CANT DE LA SIBIL·LA AMB "CANTILENES" SEGONS LA NORMA INTRODUÏDA EL 24 DE DESEMBRE DE 1575 A LA CATEDRAL DE MALLORCA.

LES "CANTILENES" SÓN EXTRACTADES DEL GLORIÓS ORATORI SACRE

EL MESSIES DE HÄNDEL

SOBRE TEXTES D'ISAIES, JEREMIES, MALAQUIES, PSALTERI, EVANGELI DE SANT LLUC, EPÍSTOLES DE SANT PAU, I APOCALIPSIS DE SANT JOAN, QUE PER PRIMERA VEGADA ES CANTARA A MALLORCA.

NOTES. En aquesta Festa tradicional serà estrenat el gran orgue de 2 teclats, pedalier, 18 registres, combinacions lliures i fixes, crescendo progressiu, etc., exposat per la Casa ELEIZGARAY & CO. al Palau de l'Almudaina.

Les persones que vulguin contribuir amb llurs almoines a les despeses de la Festa rebran una invitació personal per assistir-hi. Les invitacions poden recollir-se al Palau de l'Almudaina tots els dies, de 6 a 8 del vespre.

La Capella, d'acord amb les disposicions legals que puguin afectar-la, fa constar que aquesta Festa tradicional no és un acte del culte litúrgic ni un concert clàssic o espiritual. (Conf. "Motu Proprio" de Pius X, 22 Nov. 1903; "Ley del Patrimonio de la República"; "Boletín Of. del Ob. de Mallorca", vols. LXXII-23 i LXXIII-24)

CALENDARI NADALÈNC
DE LA
CAPELLA CLÀSSICA
DE MALLORCA

1933

Bones Festes i Bon Any vos desitja la Capella Clàssica de Mallorca.

Pau als homes de bona voluntat!

Dia 25 de desembre de 1933, a les 6 del capvespre, a l'històric Palau de l'Almudaina. Inauguració del Betlem artístic i Festa tradicional de la Sibil·la, segons la norma introduïda el 24 de desembre de 1575.

ORDRE DE LA FESTA

I. *Abans de la Sibil·la*: 1. Laetabundus (Seqüència nadalenca), Cant gregorià.—2. Hodie apparuit in Israel, ORLANDO LASSUS (1530-1594).—3. O Magnum Mysterium, VICTORIA (1540-1608).

II. *Entrada de la Sibil·la*: 4. Entre Ave et Eva (Cantiga harmonitzada per Pedrell), ALFONS EL SAVI (1221-1284).

III. 5. CANT DE LA SIBIL·LA, pel minyó de la Capella, Antoni Quintana.

IV. *Sortida de la Sibil·la*: 6. Tollite hostias, SAINT-SAËNS.

V. *Després de la Sibil·la*: 7. Els Pastors a Betlem (Cor de l'Oratori "L'Infància de Crist"), BERLIOZ.—La Verge breçant, CESAR FRANCK.

VI. *Nadales populars*: 9. Cançó de Nadal, ROMEU.—10. Cobles a Jesus en el Pessebre, LAMBERT.—11. Pobre vellet (Nadala alemanya), J. M. THOMÀS.—12. Vou-veri-vou (Cançó de breçol mallorquina), GELABERT.—13. Al·leluia (Nadala anglesa).

NOTA. La Capella d'acord amb les disposicions legals que puguin afectar-la, fa constar que aquesta Festa tradicional no és un acte del culte litúrgic ni un "concert clàssic". (Conf. "Motu Proprio" de Pius X, 22 Nov. 1903; "Ley del Patrimonio de la República"; "Bol. Of. del Obispado de Mallorca", Nov. 1932).

Dia 26, a la una, a l'Hospital Provincial. Primer Concert Clàssic i Popular sota el Patronatge de l'Excm. Sr. President de la Comissió Gestora de la Diputació Provincial.—Cançons de Palestrina, Händel, Bach, etc. Nadales Populars.

Dia 31 de desembre.—Aniversari de la Conquesta de Mallorca. La Capella prega els seus amics d'adherir-se a tots els actes que s'organitzin en homenatge a l'Alt En Jaume.

Dia 1 de Gener de 1934.—Diada de Cap d'Any. A les 6 del capvespre, a l'històric Palau de l'Almudaina. Repetició de la Festa tradicional de la Sibil·la.

Dia 6, a la una, a la Presó Provincial. Segon Concert Clàssic i Popular sota el Patronatge de l'Excm. Sr. President de l'Audiència Territorial, amb el mateix repertori del primer concert.

Dia 21, darrer diumenge del Cicle de Nadal, a les sis del capvespre, a l'històric Palau de l'Almudaina. Clausura del Betlem artístic i Festa tradicional de la Kalenda. Selecció de Cors, Aries i Recitatus del gran Oratori *EL MESSIES*, de HÄNDEL. Inauguració del gran orgue exposat al Palau de l'Almudaina per la Casa Eleizgaray i Co.

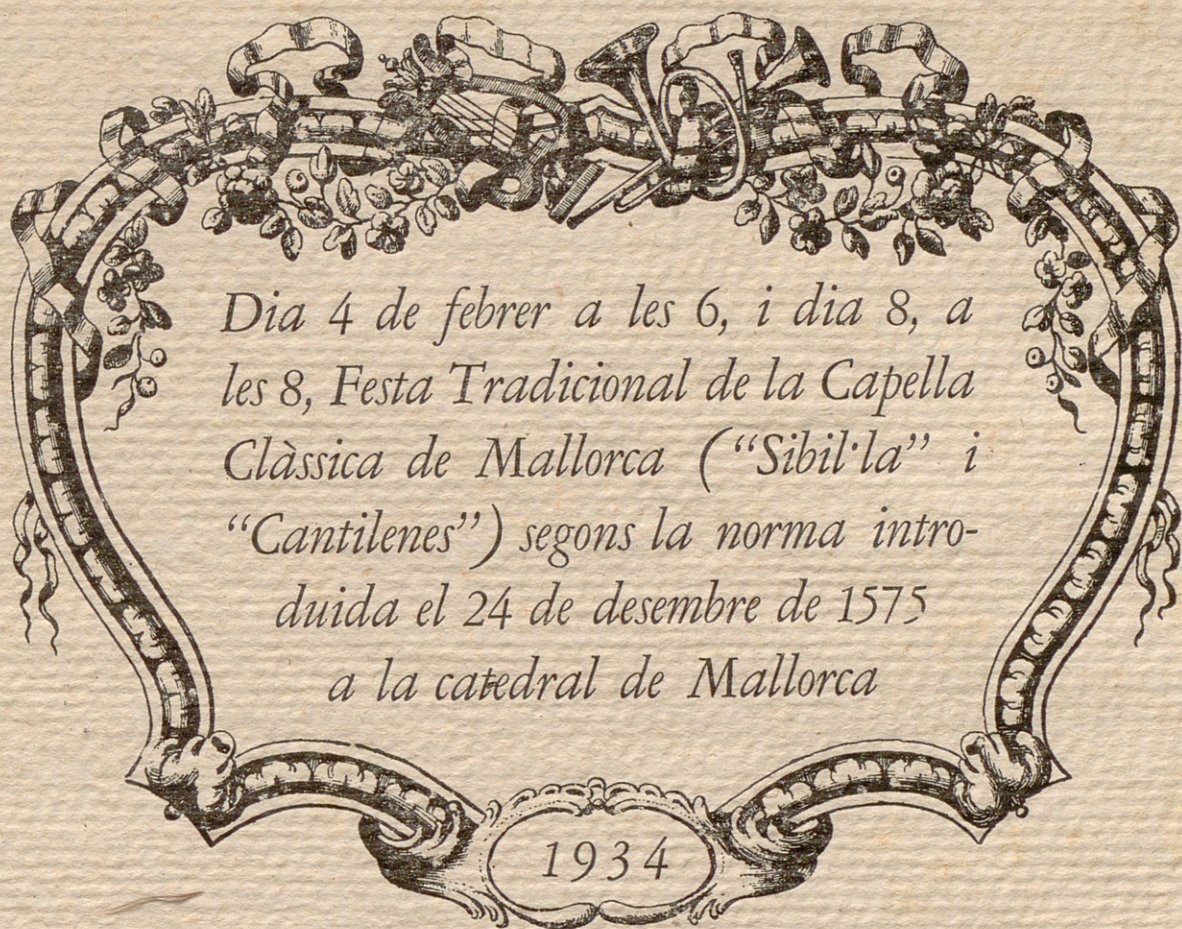
NOTES. Les talles romàniques de la Capella (exemplars únics a Mallorca) procedeixen de la Col·lecció JUNYER, de Barcelona. La patina ha estat aplicada als murs segons la fórmula empleada al "Poble Espanyol" de Barcelona, per l'escultor Sr. SERRA i el mestre d'obres Sr. QUETGLAS. El Betlem ha estat bastit pels cantors sota la direcció artística del pintor BARTOMEU FERRÀ. Els pastors, obra del "SANTET" (pare), pertanyen a la col·lecció de D.ª Elisabet Bonnin.

ELS DOS CONCERTS CLÀSSIC I POPULARS NO SÓN PÚBLICS. PER ASSISTIR A LES FESTES TRADICIONALS CAL PRESENTAR LA INVITACIÓ PERSONAL QUE POT RECULLIR-SE AL MATEIX PALAU DE L'ALMUDAINA TOTS ELS DIES, DE 11 A 12 DEL MATÍ, I DE 5 A 9 DEL VESPRE.

Aquest Calendari, redactat i disposat gràficament per la Direcció de la CAPELLA, ha estat imprès a l'Estampa d'Amengual i Muntaner, S. A.—Els clixés de les tres primeres planes, reproduïts per "Fotograbados Mallorca", procedeixen, respectivament, d'un manuscrit de la Biblioteca del Palau de Liria (1791); de la primera edició de la Misa Papa Marcel, de Palestrina, (1567), i d'un llibre alemany de música, del segle XVIII. El segell de la CAPELLA és obra de Duplessis - Bracons, de Deià.

ORDRE DE LA FESTA

I. SIBIL·LA:

Cant tradicional de l'antiga profecia de Fra Turmeda, alternant amb la Cantiga "Entre Ave et Eva", d'ALFONS EL SAVI (1221-1284), harmonitzada per F. Pedrell.

II. CANTILENES:

Selecció de Cors, Aries i Recitativus del gran Oratori de HÄNDEL (1685-1759)

EL MESSIES

L'Advent:

1. Overtura (inauguració del gran orgue exposat per la casa *Eleizgaray i Co.* (2 teclats i pedalier, 18 registres, combinacions lliures i fixes, crescendo progressiu, etc.)

2. Consòla't, o poble meu. — *Comfort ye, my people.* — Consolamini, consolamini, popule meus. RECITATIU DE TENOR.

3. I la glòria del Senyor. — *And the glory of the Lord.* — Et revelabitur gloria Domini. COR.

4. Qui podrà sofrir el seu jorn adventici? — *But who may abide the day of His coming?* — Et quis poterit cogitare diem adventus ejus? ARIA DE BAIX.

5. I ell purificarà els fills de Levi.— *And he shall purify the sons of Levi.*— Et purgabit filios Levi. COR.

La Nativitat:

6. Symphonia Pastoralis (Orgue).

7. Hi havia uns pastorets pel camp... Llavors l'angel els va parlar... I alhora va devallar...— *There were shepherds abiding in the field... And the Angel said unto them... And suddenly there was with the angel.*— Et pastores erant in regione eadem vigilantes... Et dixit illis Angelus... Et subito facta est cum angelo. TRES RECITATIVUS DE SOPRAN.

8. Glòria a Déu en les altures.— *Glory to God in the highest.*— Gloria in altissimis Deo. COR.

El triomf sobre la mort:

9. Ben alt vàreu pujar.— *Thou art gone up on high.*— Ascendisti in altum. ARIA DE BARITON.

10. a) O mort, on és el teu fibló?— *O Death, where is thy sting?*— Ubi est, mors, stimulus tuus? DUETTO DE CONTRALT i TENOR.

b) Mes, dem gràcies a Déu.— *But thanks be to Good.*— Deo autem gratias. COR.

11. Que són de bells els peus dels qui evangelitzen la pau.— *How beautiful are the feet of them that preach the gospel of peace.*— Quam speciosi pedes evangelizantium pacem. ARIA DE SOPRAN.

12. Llur sò es féu sentir en tot el món.— *Their sound is gone out into all lands.*— In omnem terram exivit sonus eorum. COR.

Breu memento de la Passió:

13. a) En mon cor la pena has copsat.— *Thy rebuke hath broken my heart.*— Tu scis improperium meum. RECITATIVUS DE TENOR.

b) Vegeu i digau si hi pot haver dolor com el meu dolor.— *Behold, and see if there be any sorrow like unto my sorrow.*— Attendite et videte si est dolor sicut dolor meus. ARIOSO DE TENOR.

El Regne etern:

14. Al·leluia! El Senyor Déu Omnipotent regna.— *Hallelujah! for the Lord God omnipotent reigneth.*— Alleluia: quoniam regnavit Dominus Deus noster omnipotens. COR.

Notes.— Cantarà la Sibil·la A. Quintana, Sopran; el n.º 2 de EL MESSIES, J. Mora, Tenor; el n.º 4, J. Escanellas, Baix; el n.º 7, G. Quintana, Sopran; el n.º 9, B. Martínez Bisbal, Bariton; el n.º 10, F. Rosselló, Contralt, i M. Ramon, Tenor; el n.º 11, J. Thomás, Sopran; el n.º 13, a) i b), A. Esteva, Tenor.

Orgue d'acompanyament a càrrec del Mtre. J. Más Porcel, Organista de l'església de El Terreno.

Orgue sol (n.ºs 1 i 6) i Direcció a càrrec de MN. JOAN M.ª THOMAS,

Director i Organista de la Capella Clàssica de Mallorca.

ADVERTENCIAS IMPORTANTES

1.ª Queda prohibida la entrada en la sala durante la ejecución de las obras.

2.ª Está terminantemente prohibido molestar a los concurrentes dentro de la sala de espectáculos, con conversaciones o con actos que puedan perturbar el absoluto silencio que debe reinar en la misma

3.ª Es indispensable para asistir al concierto, la entrega del billete de entrada.

4.ª Se recuerda que las personas que APARENTEMENTE toman posesión de un palco, no tienen derecho más que al asiento que ocupan sin que en ningún caso puedan oponerse a que los espectadores que lleguen después, utilicen el resto de la localidad.

5.ª Cada espectador no puede dejar señalada más que la localidad que personalmente ha de ocupar, sin que le esté permitido reservar otras para futuros ocupantes.

6.ª Habiéndose establecido la mutua correspondencia a favor de los socios e hijos de socio, entre las Filarmónicas de Oviedo y Gijón no disfrutarán de este derecho quienes, por razón de estudios u otra causa cualquiera, residan en Oviedo con cierta fijeza.

7.ª Las señoras, que perteneciendo a nuestra Filarmónica, deseen asistir a los conciertos de Gijón deberán proveerse de una tarjeta de identidad, expedida por la Secretaría de la Filarmónica de Oviedo.

8.ª La Junta de Gobierno se reserva el derecho de abrir las puertas del Teatro a la hora que considere oportuno, y desde este momento quedará cerrada la inscripción de socios de todas las categorías

Sociedad Filarmónica

DE OVIEDO

Teatro Campoamor

Año XXVIII

Concierto 8.º

Coro de Cosacos del Don

DIRECTOR:

Serge Jaroff

Concierto 8.º del año 1934

(504 de la Sociedad)

Oviedo—Imp. «La Cruz»

A las siete de la tarde

Programa

PRIMERA PARTE

CANCIONES RELIGIOSAS

- SOLO TU ERES INMORTAL..... **A. Kastalsky**
CANTEMOS AL SEÑOR..... **S. Raschmaninoff**
PRIMER SALMO DE DAVID, **Antigua canción religiosa**
EN LA IGLESIA..... **P. Tschaikowsky**
APIADATE SEÑOR.. **D. Ivovsky**

SEGUNDA PARTE

CANCIONES POPULARES

- EL SARAFAN ROJO..... **A. N. Warlamoff**
DOS CANCIONES POPULARES.... **K. Schwedoff**
EHJ UCHNJEM (canción de los rome-
ros del Volga)..... **Arreglo de S. Jaroff**
VILLANCICO..... **N. Gogotsky**

TERCERA PARTE

- CANCION DEL CORRO..... **J. Dobrowen**
DOS CANCIONES POPULARES.... **A. Gretschaninoff**
LAS DOS GUITARRAS, (Canción ru-
so bohemia)..... **K. Schwedoff**
CANCION DE LOS COSACOS DEL
DON.. **Arreglo de S. Jaroff**

Descansos de 15 minutos

CORO DE COSACOS DEL DON

Director: **SERGE JAROFF**

Los artistas que integran esta maravillosa agrupación, así como su director, SERGE JAROFF, han sido oficiales del Ejército Imperial Ruso. El Coro se formó en el campo de prisioneros de Tschelengir, cerca de Constantinopla. Solo en el año 1923, y después de una concienzuda preparación, el Coro se presentó en Viena. Fué tal el éxito que obtuvo que, desde aquella fecha, recorre triunfalmente todo el mundo, actuando en los más importantes teatros.

Este Coro es, sin duda alguna, la mejor agrupación en su género. Ha alcanzado una perfección que raya en lo sublime, interpreta, con apasionada intensidad, bellas y nostálgicas canciones. Su actuación despierta igual entusiasmo entre los públicos profanos que entre los más preparados.

Ha celebrado más de 2.000 conciertos, actuando en cuatro continentes. Sus auditorios han sobrepasado, a veces, la cifra de 10.000 personas. La crítica más exigente, colma de elogios a esta agrupación sin rival, diciendo: «Es absolutamente imposible describir su arte insuperable. Hemos oído muchos coros, ninguno se le asemeja». «Serge Jaroff es un director genial». — «Sus canciones evocan la religiosidad del alma eslava, tienen la sobriedad de las estepas y la íntima melancolía de un pueblo que canta cuando sufre.»

TERCERA PARTE (De la Fiesta Pascual)

ORGANO SOLO:

TOCCATA Y FUGA EN RE MENOR. J. S. BACH

Esta obra es una de las más grandiosas concepciones pensadas por el más genial de los músicos para el más grande de los instrumentos.

CAPELLA Y ORGANO:

TRES FRAGMENTOS DE EL MESIAS. HAENDEL

- I. a) ARIA: «¿QUIEN PODRA SUFRIR EL DIA DE SU AD-
VENIMIENTO?» (Malaquías, III, v. 2.) **Jaime Escane-
llas, bajo.**
- b) CORO: «Y EL PURIFICARA LOS HIJOS DE LEVI.»
(Malaquías, III, v. 3.)
- II. a) ARIA: «¡QUE HERMOSOS SON LOS PIES DE LOS
QUE EVANGELIZAN LA PAZ!» (Romanos, X, v. 15.)
Juana Thomas, soprano.
- b) CORO: «SU VOZ RESONO POR TODA LA TIERRA.»
(Rom. X, v. 18.)
- III. a) IMPROPERIO Y LAMENTACION: «ATENDED Y CON-
SIDERAD SI HAY DOLOR COMO MI DOLOR.» (La-
mentaciones, I, v. 12.) **Antonio Esteva, tenor.**
- b) CORO: «ALLELUYA, PORQUE EL SEÑOR DIOS OM-
NIPOTENTE REINA.» (Apocalipsis, XIX, v. 6.)

Compuesto, según las fechas del manuscrito original, en veinticuatro días, este famoso Oratorio (cuya mayor parte ejecuta la **Capella** en el histórico Palacio de los Reyes de Mallorca) está justamente considerado como una de las más sublimes creaciones musicales. Cuéntase que al ejecutarse por primera vez en la corte de Inglaterra el auditorio, impresionado por la fuerza irresistible del *Alleluia*, levantóse instintivamente, costumbre que desde entonces se observa en aquel país.

IMPRENTA
LA SEMANA
GRAFICA
VALENCIA

SOCIEDAD FILARMONICA

CURSO
XXIII

CONCIERTO XIII

AÑO
1933-34

413 DE LA SOCIEDAD
16 DE ABRIL DE 1934

Capella Clásica de Mallorca

JUAN M.^A THOMAS
DIRECTOR Y ORGANISTA

JAIME MAS PORCEL
ORGANISTA ACOMPAÑANTE

IGLESIA DE LOS PP. DOMINICOS

A LAS 6 DE LA TARDE

22/12

CONCIERTO XIII

16 DE ABRIL DE 1934
A LAS 6 DE LA TARDE

CONCIERTO ESPIRITUAL A CARGO DE LA CAPELLA CLASSICA DE MALLORCA

NOTA.—Este programa viene a ser como un resumen parcial de las Fiestas de Navidad, Cuaresma y Semana Santa que la **Capella Clásica de Mallorca** celebra en la que fué Capilla de los Reyes de Mallorca en la Edad Media, fiestas que constituyen uno de los mayores atractivos artísticos de la isla.

PROGRAMA

INTRODUCCION (Organo solo)

MARCHA FUNEBRE Y CANTO SERAFICO.

GUILMANT (1837-1911)

Composición descriptiva escrita por el célebre organista para la inauguración del órgano de Notre-Dame de París. Sobresale el hermoso *Canto Serafico*, que canta el pedalier acompañado por suave arpegiado en los manuales.

PRIMERA PARTE (De la Fiesta de Navidad)

CAPELLA:

AVE MARIA. VICTORIA (1540-1608)

La versión expresiva de esta joya de la polifonía española que hoy canta la **Capella** es debida a Manuel de Falla, profundo conocedor de nuestro gran arte seiscentista, con quien han trabajado esta obra los cantores mallorquines.

SIBILA MALLORQUINA Y CANTIGA DE ALFONSO EL SABIO.

PEDRELL (arm.)

La *Sibila* es una impresionante melodía de origen bizantino que se canta en Mallorca la noche de Navidad. La voz de un niño, sin acompañamiento alguno, anuncia la profecía del Juicio final, versificada por el célebre Fra Turmeda, a cuyas cadencias, de marcado orientalismo, responde el coro con las estrofas de la *Cántiga*, sobriamente armonizada por Pedrell.

(Cantará la «Sibila» G. Quintana, soprano)

ORGANO:

NOEL Y VARIACIONES.. . . . DAQUIN (1694-1772)

El tema de estas variaciones del famoso clavecinista y organista de Luis XV es la variante francesa de la *nadala catalana Lo desembre congelat*, que seguidamente figura en el programa.

CAPELLA:

LO DESEMBRE CONGELAT (Canción navideña). ROMEU (arm.)

EL CANT DELS AUCELLS. MILLET

Las voces de hombre, tratadas como una orquesta de cuerda, acompañan la bella y conocida melodía popular navideña.

ALLELUYA (Canción popular inglesa de Navidad).

Descanso

SEGUNDA PARTE (Del ciclo de Cuaresma y Semana Santa)

CAPELLA:

AVE REGINA COELORUM.. . . . VILLALONGA (15..-1609)

Magnífica muestra del arte de este gran polifonista, que fué Maestro de Capilla de la Catedral de Palma. Artista de primer orden, según Pedrell, que en unión de Mn. Pont lo descubrió al mundo musical, la **Capella** se ha propuesto rehabilitar su preclara memoria dando a conocer sus obras, que yacen olvidadas en el archivo catedralicio. La transcripción y versión expresiva que hoy se interpreta es de Mn. Juan M.ª Thomas.

VILLANESCA ESPIRITUAL (Sección de hombres) (escuela española). GUERRERO (1527-1524)

IN MONTE OLIVETI (escuela polonesa). ZIELENKI (15..-1611)

CORAL DE LA PASION SEGUN SAN MATEO. J. S. BACH

Esta admirable joya expresiva sirve de transición entre nuestro arte moderno y el arte viejo, pero eternamente vivo y elocuente de Palestrina.

CREDO DE LA MISA DEL PAPA MARCELLO.. . . . PALESTRINA

La **Capella** interpreta esta obra cumbre de la polifonía clásica con un número de cantores aproximadamente igual al del Coro Pontificio, para el que fué compuesta, con el fin de traducir lo más fielmente posible el pensamiento del autor.

Descanso

N O T E S :

- El concert començarà amb tota puntualitat.
- Durant l'execució de les obres no es permetrà l'entrada a la sala.
- Es prega el més rigorós silenci durant el concert.
- Continua oberta la inscripció de socis protectors tots els dies de nou a onze de la nit, al local social: Passeig de Fabra i Puig, 35. Telèfon 55412.

Gràfiques Bertrán, Passeig Triomf, 91 (P. N.)

Associació Musical del Districte Novè

Estatge: Passeig Fabra i Puig, 35 - Telèfon 55412

**Programa de l'extraordinari
concert vocal i instrumental
amb motiu de la Festa Major
en el que hi prendran part
160 executants**

Aquest serà el XIII concert de l'Associació i es donarà el dia 30 del corrent a dos quarts de deu de la nit en el local de l'ORFEÒ L'ECO DE CATALUNYA, carrer Ramon Balle, 19 i 21 - Barcelona, novembre 1932

Grandiós concert vocal i instrumental amb la col·laboració del llorjat Orfeó L'Eco de Catalunya i l'orquestra simfònica de l'Associació Musical del Districte novè

Mestres - Directors

Josep M.ª Comella - Joan Pich i Santasusana

Aquest concert és dedicat als socis protectors de les entitats artístiques Orfeó L'Eco de Catalunya i Associació Musical del Districte novè

PROGRAMA

I

L'eco sagrat	COMELLA
Conjunt.	
Sant Josep i Sant Joan	PÉREZ MOIA
Conjunt.	
El fill de D. Gallardó	SANCHO MARRACO
Conjunt.	
Els pescadors	CLAVÉ
Secció d'homes.	
Els Xiquets de Valls	CLAVÉ
Secció d'homes.	
El cant de la Senyera.	MILLET
Conjunt.	

Per l'Orfeó. Mestre director Josep M.ª Comella.
Mestressa de la secció de senyorettes, Maria Robert.

II

Dansa hongaresa n.º 5	BRAHMS
Somni d'una nit d'estiu	MENDELSSHOHN

Suite.
I. Scherzo (flauta solista, senyor Elisabeth); II. Nocturn (violoncel solista, senyor P. Terré); III. Allegro appassionato; IV. Dansa; V. Marxa nupcial.

Per l'orquestra simfònica. Mestre director, Joan Pich i Santasusana.
Violí concertino, E. Terré. Solistes: Violoncel, P. Terré; flauta, Elisabeth.

III

Tannhauser	WAGNER
Cor de pelegrins.	
Secció d'homes de l'Orfeó i orquestra.	
Psalm 150.	C. FRANCK
Orfeó i orquestra.	
Pàtria Nova	GRIEG

Orfeó i orquestra. Amb un conjunt de 160 executants.
Mestre director, Joan Pich i Santasusana.

PALAU MUNICIPAL DE BELLES ARTS

EXPOSICIÓ D'ART

Gran Concert extraordinari de música rel·ligiosa
per la

CAPELLA SIXTINA DEL VATICÀ

Setanta cantors sots la direcció de Mons. ANTONI REL·LA
Sub-director perpetu de la Capella Sixtina.

PROGRAMA

PRIMERA PART

PALESTINA.	Bonum est.
VICTORIA.	Ave María.
PEROSI.	Offertorio.
VICTORIA.	Caligaverunt oculi mei.
VIADANA.	Exultate justi.

SEGONA PART

PEROSI.	Alleluia.
PALESTRINA.	Tota Pulchra.
VICTORIA.	O magnum misterium.
PEROSI.	Benedictus.
PALESTRINA.	Exultate Dei.

Dilluns, 16 Maig de 1921.

a les 6 tarda.
